

கல்கி

ALKI நவம்பர் 4, 1951

4

அணு

நாளுக்கு நான் அதிக
தேளிவானதும் அழகா
னதுமான சருமம்

ரெக்ஸோனாவிலிருக்
கும் 'கேபிள்' உங்கள்
சருமத்திற்கு புது
ஆரோக்கியமும்
ஏழிலும் தரும்

ரெக்ஸோனா

'கேபிள்' கலந்த சோப் இது ஒன்றே

* கலந்ததில் இருவகைகளுக்கும் பயன்படும் பதார்த்தமாக
உருவாகிய செறிவூட்டி சருமப்பெட்ட சோப் இது.

RP 25-501 TM

ரெக்ஸோனா பதார்த்தப்பெட்டி கிசிடெண்டுகள் இவ்வாறு உபயோகிக்கப்படும்.

பொருள் அடக்கம்

மார்ச் 11
இதழ் 14

1951 நவம்பர் 4

ரூபாய் 18௦

சர்க்கரின் தலைப்பு!
அதிர்ப்படம் மடியில் குறித்தது!
பத்திரமாதத் திருப்பினுக்கள்!
அராஜகத்துக்கு இடம் கொடாதீர்!
கங்குலினிட்ட தேர்தல் சின்னம்
பொய்னியின் செல்வன்
ஸ்ரீதீவாச காத்தி தீவியம்
பூக்காரி
படித்துப் பாருங்கள்!
கமலியின் தலை நீபாவனி
பசும் லோபி!
ஜாஸ்பீ இளவரசன் (பாப்பா மன்)
அவன் வெதனா
அதிரை விட்டுக்காரர்
மத்திய தேர்தலம்
அவன் சித்தி
ஆரோக்கிய சகலியம்
எனோவதென் காதலன்

சாந்திரி	...	2
(தலைப்புகள்)	...	3
...	...	4
...	...	5
...	...	5
கங்குலி	...	6
(அட்டைப் படம்)	...	14
கலாநிதர ஆத்தேயன்	...	17
...	...	20
எம். எம். ஆர்.	...	22
சாமா	...	27
கமலா	...	28
விஜயம்	...	30
பாபேரி	...	31
ஜெயமணி	...	34
எம். கவத்தியநாதன்	...	36
வி. எம். குமாரசாமி	...	39
சி. ரா. கோபாலன்	...	41

"கங்குலி"யின் பெயரிலும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; உண்மையானவற்றும் கற்பனைகளும்.

கல்யாண வைபவங்களுக்கும்
கடவுள் வழிபாட்டிற்கும்

இனியமணம் கமழும்

31

+

301

+

3001

ஜவ்வாது

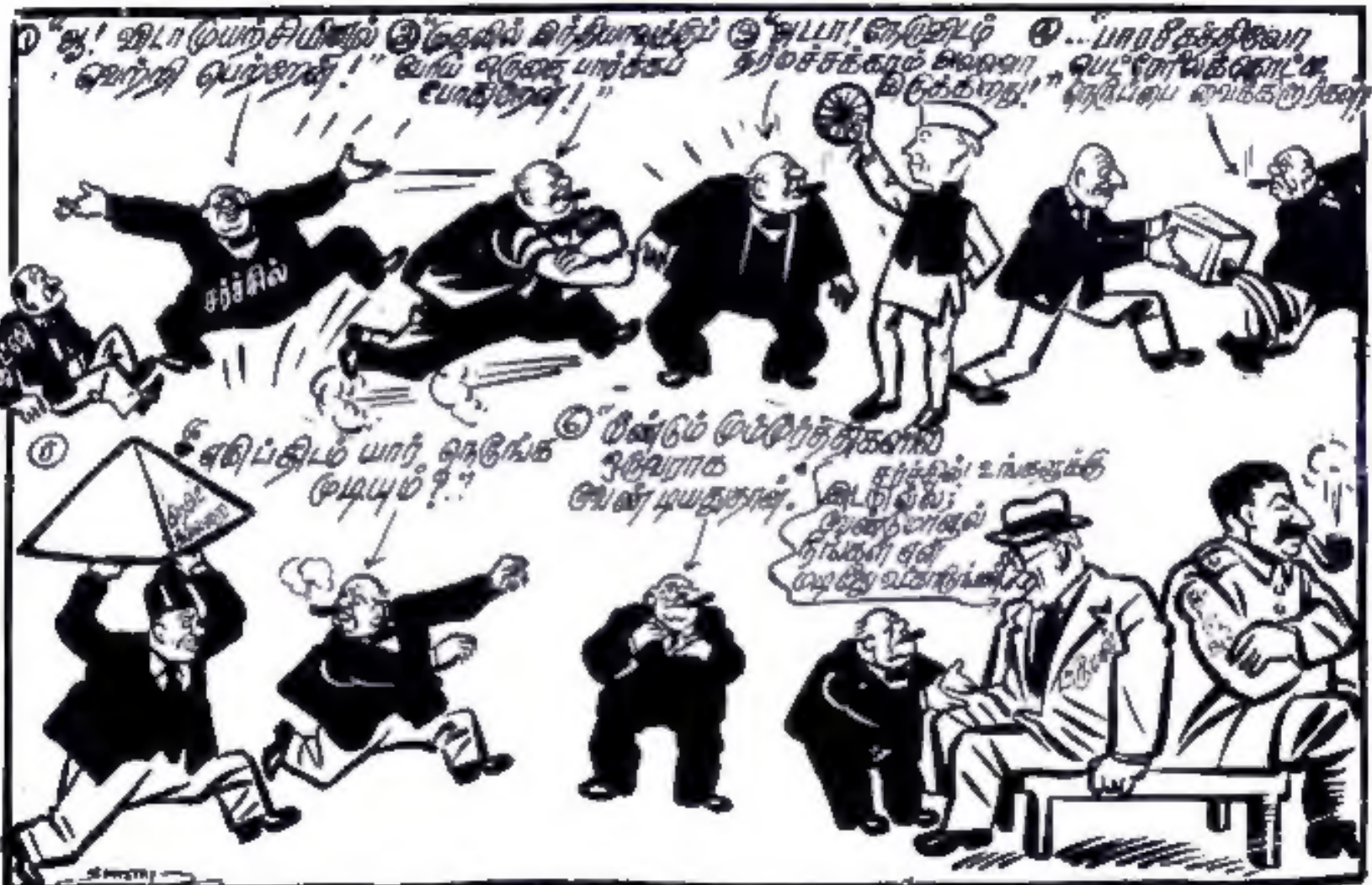
பூக்கீகள்

S.V. முருகேசன் அன் பிரதர்ஸ்

மதுரை + மதராஸ் + பெங்களூர் எரிடி +

சென்னையில் எல்லா டி. டி. வரி. எஸ். பிராஞ்சுகளிலும் கிடைக்கும்

சர்ச்சிலின் திகைப்பு!

சுருதி

மார்ச் 11

தமிழ்த் திருநாடு தஞ்சை—மேற்கு
தாயகத்து குழிபிடி பாய்மா —பாரதியார்

இதழ் 14

அதிர்ஷ்டம் மடியில் குகித்தது!

பிரிட்டிஷ் கன்ஸ்டேபிள் கப்சியின் உப தலைவரான ஸ்ரீ அத்தோனி எடன் இருக்கிறார் அங்கு! அவர் சில வாரங்களுக்கு முன் விமானத்தில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது.

அப்போது ஸ்ரீ எடன் கன்ஸ்டேபிள் குகி கொண்டு அரைத் துக்கத்தில் இருந்தார். அவர் மடியில் நிமிர்ந்து ஏதோ ஒன்று வந்து விழுந்தது. உடனே எடன் திடுக்கிட்டு அவை கீட்டாராம்.

எடன் மடியில் விழுந்தது கெடி குண்டோ அல்லது வேறு ஏதாவது அபாயகரமான சாதனமோ அல்ல.

அதிர்ஷ்டம் அவரைத் தேடிக்கொண்டு வந்து மடியில் குகித்தது!

ஆம்! அதிர்ஷ்டம் ஒரு பெரிய தோல் பெட்டி ரூபமாக அத்தோனி எடனின் மடியில் வந்து விழுந்தது. அந்தத் தோல் பெட்டியின்மேல் "மாட்சிசை தங்கிய பிரிட்டிஷ் மக்களின் வேலை நாட்டு மத்தி அங்களுக்கு" என்ற எழுத்துக்கள் பொறிக்கப் பட்டிருந்தன.

பிரிட்டிஷ் வேலிநாட்டு மத்தியில் விவாகத்துக்கு அனுப்பப் பட்டிருந்த ஒரு பெட்டி விமானத்தில் மேல் தட்டிலிருந்து தவறி எடன் மடியில் விழுந்து கீட்டது.

மேற்படி சம்பவத்தைக் கன்ஸ்டேபிள் கப்சியினர் ஒரு நாள் சஞ்ஜமாக ஒரு நிமிஷம் அடைந்தார்கள். அத்தோனி எடன் வேலிநாட்டு மத்தியாக வரும் காலம் அதிக தூரத்தில் இங்கு வந்து முடிவு செய்தார்கள்!

அவர்கள் என்னவது விண் போகவில்லை. சில நிமிஷங்களுக்கு முன் பிரிட்டனில் நடந்த போதுத் தேர்தலில் கன்ஸ்டேபிள் கப்சியினர் வெற்றி பெற்று கீட்டார்கள். கிண்டிஷ் எக்ஸ்சிஸ் பிரதம மத்தியாகக் கொண்டு கன்ஸ்டேபிள் கப்சி மத்திச் சபை ஏற்பட்டு கீட்டது. எடன் உதவிப் பிரதம மத்தியாகவும் வேலிநாட்டு மத்தியாகவும் பதவி ஏற்றுக் கொண்டு கீட்டார்.

பிரிட்டனில் ஜனநாயகம் எவ்வளவு சிறந்த முறையில் அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு இந்தத் தேர்தல் எடுத்துக் காட்டாகும்.

கமர் இருபது மாதங்களுக்கு முன் நடந்த தேர்தலில் தொழிற் கட்சியினருக்கு மத்த எம்மாக்க் கட்சியினரும் காட்டினும் ஐந்து ஆறு கதாவகனே அதிகமாகக் கிடைத்தன. அதாவது இரண்டாவது மார்ச் ஏதும் முடிந்த பின் நடந்த தேர்தலில் தொழிற் கட்சிக்கு இருபது போது ஜனங்களை அபரிமிதமான ஆதரவு மேற்படி தேர்தலில் கிடைக்கவில்லை. தொழிற் கட்சி எக்கோ நடவடிக்கைகளில் ஜனங்களைத் தங்களுக்கு இருந்த ஓரளவு அறிவுபெற்றவர்கள் அங்கு காட்டினார்கள்.

பல முக்கிய சந்தர்ப்பங்களிலும் தொழிற் கட்சி எக்கோ விழித்துக்கொண்டு எக்கோக் கொடுக்கிறார் பெரு முயற்சி செய்தார்கள். தொழிற் கட்சி எக்கோவின் ஆயுள் மயிரிழையில் தொங்கிய சமயமும் உண்டு. சித்திய சமயங்களில் ஒன்றி வந்து போட்டுகளை தொழிற் கட்சி எக்கோ விழிப்பை உடையாமல் காப்பாற்றின!

தொழிற் கட்சி எக்கோ தலைவர் ஆட்டி பதவி ஒன்றியமே நாட்டில் உள்ள வரையில், அவர் ஏதாவது தந்திரம் செய்து ஐந்து வருஷ காலத்துக்குப் பிரதம மத்தியாகக் காத்ததன் இறுக்கமாம்.

ஆனால் ஜனநாயகக் கொள்கையில் நினைத்த பிரிட்டனில் அவர் அவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்கவில்லை. சோதனமான 'மெஜாரிட்டி' பங்கத்தைக் கொண்டு அவர் பதவியை இறுகப் பற்றிக் கொண்டிருக்க மனம் கொண்ட கிண்டி. எனவே,

அத்தியாயம் 43

“நான் குற்றவாளி!”

“சமுத்திர குமாரி! உனக்கு என்னை நிரூபிக்குகிறதா?”.....

பொன்னியின் செல்வ! இது என்ன கேள்வி! யாதார்ப் பார்த்து ‘நிரூபிக்குகிறதா?’ என்று கேட்கிறீர்கள்? ஆவிர மாயிராமாயிரம் ஆண்டுகள் கலந்து பழைய பிள்ளை ‘நிரூபிக்குகிறதா?’ என்று கேட்பது தகுமா? அல்லது தங்களுக்குத்தான் நிரூபிப்பவராம் போய் விட்டதா? எத்தனை நான், எத்தனை யுகம் என்னுடைய சின்னஞ்சிறு படகில் தாங்கள் ஏறி வந்திருக்கிறீர்கள்? கடலில், முடிவில்லாத கடலில், எங்கியில்லாத வெள்ளை அலைகளுக்கிடையில், நாம் இருவரும் என் சிறு படகில் ஏறிக் கொண்டு உல்லாச யாத்திரை செய்ததை யெல்லாம் மறந்து விட்டீர்களா? நிகரென்று நாலாபுறமும் கரிய இருள் குழித்து வர, நாம் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் துணியாக, ஒருவர் கரத்தை ஒருவர் பற்றிக்கொண்டு செஞ்செவ்வாய் நீர்நதை மறந்து விட்டீர்களா? பலங் காரண புயற்காற்று அடித்தபோது, மலையாளபாக எழுந்த பேரலைகள் வம் முடைய படகைத் தாக்கி, ஒருகணம் க்ஷணம் வரன மண்டலத்துக்கு உயர்த்தி, மறுகணம் பாதாளத்தில் அழுத்தி, இப்படி யெல்லாம் அவ்வொலகையொலகை செய்த நாட்களில், நாம் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ஆதரமாக நின்று அக் கொடும் புயலை எதிர்த்து வென்றதை மறந்து விட்டீர்களா? ஒருசமயம் நாம் வான வெளியில் பறந்து பறந்து பறந்து

சென்று கொண்டிருந்தோமே, அதை மறந்து விட்டீர்களா? வின்யீச்களைத் தாங்கள் தாவிப் பிடித்து என் தலையில் ஆபாசங்களாகக் குட்டினீர்களே, அதுவும் மறந்து விட்டதா? பூரண சந்திரனை என் முகத்தருவியே கொண்டு வந்து, ‘இதோ இந்த வெள்ளித் தட்டியில் உன் போன் முகத்தைப் பார்!’ என்று சொல்விக் காட்டினீர்களே, அதையும் மறந்து விட்டீர்களா? மற்றொரு சமயம் ஆழ் கடலிலே தாங்கள் மூழ்கினீர்கள்; நான் உன்னம் பதைப்பதைத்து நின்றேன்; சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் இரண்டு வகைகளிலும் மூத்துக்களையும் பயழங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வெளிவந்து அவற்றை மாலையாகக் கோத்து என் கழுத்தில் குட்டினீர்கள்! அதைத் தாங்கள் மறந்து விட்டாலும் நான் மறக்க முடியுமா? அரோ! உச்சி வேளைகளில், நீல சிறகீர் ததுப்பிய சரீக்கவரகளில், பூங் கொத்துக்களின் பாரம் தாங்காமல் மரக்கிளைகள் வளைந்து வந்து அலங்காரப் பந்தம் போட்ட இடங்களில், பகம்புல் பாங்களில், நாம் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தவண்ணம் எத்தனை எத்தனை எத்தனையோ நாட்கள் கழித்தோமே, அதை யெல்லாம் மறந்துவிட முடியுமா? அந்த பேரங்களில் மரக்கிளைகளில் நூறு நோடிக்க் குயில்கள் உட்கார்ந்து தேயிதாத்ததையும், ஆவிரம் பதினாயிரம் வண்டுகள் கற்றிச் கற்றி வந்து நீங்காதம் செய்ததையும், கோடி கோடி பட்டுப் பூச்சிகள் பல வர்ணச் சிறகுகள் அடித்

துக்கொண்டு ஆவர்த்த டடனம் ஆடிவந்த
யும் காண் என்றோனும் மறக்க முடியுமா?
எத்தனை ஜன்மங்களிலும் மறக்க முடி
யுமா? என்றைப் பார்த்து 'நீனைவிருக்
கிறதா?' என்று கேட்டீர்களே, அப்
படித் கேட்கலாமா? நீனைவிருக்கிறது,
ஐயா, எம்ருக நீனைவிருக்கிறது!.....

இவ்வாறெல்லாம் சொல்ல வேண்டும்
என்று அந்தப் பெயர்ப் பெண்ணின்
உள்ளம் துள்ளித் துடித்தது.

ஆனால் அவளுடைய பண இதழ்
களை "நீனைவிருக்கிறது!" என்ற இரு
சொற்களை மட்டுமே முணுமுணுத்தன.

"ஆகா! சமூத்திர குமாரி! நீ வாய்
திறந்து பேசுகிறே! இந்த அதிசய
மான இயங்கைத் தீவியே உன்ன எத்த
னையோ மணிமாட மண்டபங்களின்
துண்களில் ஆழியே தேய கண்ணிகை
களின் நெகளை அமைத்திருக்கிறார்கள்!
ஒரு வேளை அத்தகைய நெய் வடிவமோ
நீ என்று நீனைத்தேன். எல்ல வேளை
யாக நீ வாய் திறந்து பேசுகிறாய்.
இன்றும் சில வார்த்தைகள் சொல்!
உன் இளிய குரலுக் கேட்க எனக்கு
எவ்வளவோ ஆசையா இருக்கிறது.
எம் சோதிபதியிடம் நீ சில விஷயத்
தளைச் சொன்னாயாம். தொண்டைமான்
நதியில் இரண்டு பெரிய மரக்கலங்கன்
வந்து மறைவான இடத்தில் ஒதுங்கி
யிருப்பதாயும் அவை சிறைப் போர்
வீரர்கள் வந்திருப்பதாயும் சொன்னு
யாம். அது உண்மையானே, சமூத்திர
குமாரி! அந்தக் கப்பல்களை உன் கண்
களினால் நீயே பார்த்தாயா?" என்று
இவ்வாறச் கேட்டார்.

"ஆம், ஐயா, என் கண்களினால் பார்த்
தேன்!" என்றான் பூங்குழலி.

"ஆகா! இப்போது கொஞ்சம் உன்
குரலுக் கேட்க முடியிறது. என் சொல்
கன் இப்ப மடைகின்றன. எல்லது;
மரக்கலங்களைப் பார்த்ததும் நீ உன்
படகை ஒரு குறுகிய காலவாயில் விட்டுக்
கொண்டு போனாய். கப்பல்கள் போதும்
வகையில் காத்திருப்பதற்காக அடர்ந்த
காட்டினுள் புருந்த மறைவான இடத்
தில் படுத்துக்கொண் டிருந்தாய். அச்
சமயம் கப்பல்கள் விருந்து இறங்கிய
வீரர்கள் சிலர் அங்கே வந்தார்கள். நீ
படுத்துகின்ற இடத்துக்குப் பக்கத்தில்
அவர்கள் நின்று பேசிக் கொண்டார்கள்.
அவர்கள் பேச்சை ஒட்டுக் கேட்க வேண்
டும் என்று நீ விருப்பமில்லை. உன் விருப்ப
மில்லாமலே அவர்கள் பேச்சு உன் காதில்

விழுந்தது. நீ கேட்கும்படி கேள்வந்தது.
இவை பெய்களாம் எம் சோதிபதியிடம்
நீ உதர்ப்பவதானே?"

"உத்தமத உத்தமபடியே உதிரேன்."

"அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்
தும் அதைப்பற்றி உடனே சோதிபதி
யிடம் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும்
என்று உனக்குத்தோன்றியது. வீரர்கள்
அப்பரம் போன உடனே நீ புறப்பட்டாய்;
சோதிபதி இருக்குமிடத்தைத்
தேடித் கொண்டு விரைந்து வந்தாய்!
எப்படி வந்தாய், சமூத்திர குமாரி?"

"பாதி வழி படகில் வந்தேன்; பிறகு
காட்டு வழியில் வந்து வந்தேன்."

"எங்கே போகும் உத்தேசத்துடன்
கொம்பினாய், அம்மா?"

"சோதிபதி மாதோட்ட காரில்
இருப்பார் என்று என்னை அங்கே
போகும் உத்தேசத்துடன் வந்தேன். வழி
யில் மகிந்தனையில் இருப்பதாக அறித்
தேன். சோதிபதியைப் பார்த்துச் சொல்
வதற்குள் போதும் போதும் என்று ஆகி
விட்டது. எத்தனை பேர் குறுக்கே நின்று
தடுப்பது?" என்று சொல்லிப் பூங்குழலி
சோதிபதி சின்ற பக்கம் காக்கினான்.
அவளுடைய பார்வைவாயில் கோடை
காலத்து இடி மழைச்சத்துத் துள்ளும்
தோன்றும் மின்னெட்டு ஜொலித்தது.

"சோதிபதியைப் பார்ப்பது என்ருல்
இவ்வாறான காரியமா? இதோ சிறுமம்
என் கிழவதை உன்னைப் போலவே
சோதிபதியைப் பார்க்க முயன்று
அடைந்த கஷ்டத்தைக் கேட்டால் நீ
ஆச்சரியப்பட்டுப் போவாய். தடைகளைப்
போகுட்படுத்தாமல் நீ பிடிவாதம் பிடித்
துச் சோதிபதியைப் பார்த்துச் சொன்
கதே கல்லதால்ப் பேசியிற்று. பூங்குழலி!
சோதிபதியிடம் உதர்ப்பதை என்னிடமும்
ஒரு தடவை உறுவாயா? மரத்தின்
மறைவிலிருந்து நீ கேட்டாயே, அப்
போது அந்த வீரர்கள் எந்த விஷயத்
தைப் பற்றிப் பேசினார்கள்?"

"அரே! அதைச் சொல்வதற்கு என்
தா உகிறது."

"பெரிய மறை பண்ணி எனக்காக
இன்னொரு தடவை சொல்!"

"தங்களைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு
போவதற்காக அவர்கள் வந்திருப்பதாகப்
பேசிக் கொண்டார்கள்."

"வாருடைய கட்டளைகள் பேசில்
அவ்விதம் வந்தார்கள் என்பது பற்றி
ஏதாவது பேசிக் கொண்டார்களா?"

“அதை நான் கம்பிவிட்டேன், ஸ்ரீராம! பழையோட்டையார்களின் சூழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தேன்.”

“உன்னுடைய கருத்தைப் பிறகு தெரிவிக்கலாம். அவர்கள் பேசிக்கொண்டதை மட்டும் சொல், சமுத்திரகுமாரி!”

“சங்கரவர்த்தியின் கட்டளை என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.”

“சொல்ப நல்லது; அதற்குக் காரணம் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டார்களா?”

“சொல்லிக் கொண்டார்கள். தங்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள புத்த குருக்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு இவங்களை சாஸ்தாத்துக்கு மன்னராக முடி சூட்டிக் கொள்ளச் சூழ்ச்சி செய்திருக்கலாம்..... இவ்விதம் சொன்ன அந்தப் பாவிகளை அப்போது கொன்று விட வேண்டும் என்று எனக்குக் கொள்கை வந்தது...”

“நல்ல காரியம் செய்ய எத்தனித்தாய்? சங்கரவர்த்தியின் தூதர்களை எத்தனித்த தினும் தடை செய்யக் கூடாது என்று உனக்குத் தெரியாதா...? நல்லது; இன்னும் அவர்கள் முன்விரோத விஷயம் ஏதேனும் சொன்னதாக உனக்கு ஐயமாக இருக்கிறதா?”

“சோதிபதிக்கு அவர்கள் எதற்காக வந்திருக்கிறார்கள் என்று விஷயம் தெரியக்கூடாது என்றும், தெரிந்தால் தங்களைத் தப்புவிக்க அவர் பிரயத்தனம் செய்யலாம் என்றும் சொன்னார்கள். ஆகையால் தங்கள் இருக்குமிடம் தெரிந்து கொண்டு போகத் தங்கவிடம் கட்டளைமையக் கொடுத்துத் வரவேண்டுமாறுத்துப் போக வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள்.....”

“ஆகையால் நீ உடனே சோதிபதியைத் தேடிச் கொண்டு புறப்பட்டாயாக் கும். எனக்குப் பெரிய உதவி செய்தாய், சமுத்திர குமாரி! சற்று அப்பால் இரு. இவர்களிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றி நான் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. ஆனால் முன்மாதிரி சொல்ப தூதம் ஓடிப் போய் விடாதே. மறுபடியும் உன்னைப் பிடித்துக்கொண்டு வருவதற்கு வந்தியத்தேவரை அனுப்பும் படி செய்து விடாதே!”

சமுத்திர குமாரி சற்று கலந்து ஒரு தூணின் அருகில் நின்று கொண்டாள். இளவரசரின் முகத்தைப் பார்க்கக்கூடிய இடத்திலேதான் நின்றுள்.

தன் குடத்தில் முழுவிய இது வண்டிகள் மூக்கத் திண்ணைக் கொண்டிருந்தன.

மெதுவாகச் சமாளித்துக் கரைக்கு வந்த பிறகு தேனைக் கலைய பார்த்துக் களிக்கத் தொடங்கின. பூங்குழலியின் கண்களும் இப்போது அத்தகைய சௌகரியமான நிலையில் இருந்தன. இளவரசரின் முக சௌந்தரியமாவிய தேனை அனைய பருகித் தினைத்தன. அவனுடைய உன்வமோ கெஞ்சக்குள் கட்டுப்பட்டு நிற்கமாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. கெஞ்சா வெடித்துக் கொண்டு வெண்பேறி வரன வெளி யெங்கும் போகும் சிதைந்துவிட வேண்டும் என்று தவித்துக் கொண்டிருந்தது.

இளவரசர் சோதிபதி பூதி விக்கிரம சேனையைப் பார்த்து, “ஸ்ரீராம! பரம்பரை வாக எங்கள் குடும்பத்துக்குச் சிபேகிதமான குலத்தின் தலைவர் தங்கள்; என் தந்தையின் உற்ற கண்பர்; தங்களை என் என் தந்தைக்கு இணையாகவிய மதித்து வந்திருக்கிறேன். தங்களும் என்னைத் தங்கள் சொந்தப் புதலையானவையே குடும்பப் பாராட்டி வந்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால் இச்சமயம் என்னுடைய உடனாமையச் செய்வதற்குத் தங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும். அதற்குக் குறுக்கே நிற்கக் கூடாது!” என்றார்.

சோதிபதி மறுமொழி சொல்வதற்குள் பார்த்திபேந்திரனைத் திரும்பிப் பார்த்து “ஸ்ரீராம! தங்களுக்கும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தங்கள் என் அருமைத் தனையானவரின் உற்ற கண்பர், என் தனையானவரின் வாகத்தைத் தெய்வத்தின் வாகமாக மதித்து நான் போற்றுகிறேன். ஆகையால் தங்களுடைய வர்த்தமையையும் மதித்துப் போற்றக் கூடாது பட்டவன். தங்களைப் பெரிதும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். என் உடனாமைய நான் சிதையெற்றுவதற்குத் தடை எதுவும் சொல்லக் கூடாது!” என்றார்.

சோதிபதியும் பார்த்திபேந்திரனும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அந்தப் பார்வையின் மூலம் ஒருவருடைய பயத்தை இன்னொருவருக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

சோதிபதி இளவரசரைப் பார்த்து, “இளவரசே! தங்கள் உறுவது ஒன்றும் எனக்கு விளங்கவில்லை. வாழ் வானெல்லாம் நான் போர்க்களத்திலே கழித்தவன். மூலமந்திரநாகப் பேரினுல் தெரிந்து கொள்ள இயலாதவன். தங்களுடைய உடனாமையச் சொல்லப் போவதாகச் சொல்லுகிறீர்கள். அப்படியென்றால்

என்ன! எந்தக் கடமைகள் என்னமாதிரி செய்யப் போவதாக உத்தேசித்திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"இந்தமையும் என்னுடைய கடமை ஒன்றே ஒன்றுதான். என் தந்தையின் கட்டளைகள் கைறவேற்றி வைக்க வேண்டியதுதான். என்னை கைறப்படுத்திக் கொண்டு வருப்படியான கட்டளைபுடன் என் தந்தை கட்டளை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். என்னை அவர்கள் நேடி அமைப்படியாக என் கைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? நானே அவர்கள் இருக்குமிடம் சென்று என்னை ஒப்புக் கொடுத்த விடுவேன். அதுவே இப்போது என செய்ய வேண்டிய கடமை....."

"முடியுமே முடியாத காரியம். என் உடம்பில் உயிருள்ள வவரவில் அதை நான் அதுமதிக்க மாட்டேன். நடுத்தே திருவேன்!" என்றும் பார்த்திப்பெய்தான்.

தோஷிப்பதி அவனைப் பார்த்து. "பந்த வேண்டாம்! பொறுங்கள்!" என்றார். பின்னர் இளவரசரை மோக்கிக்குறித்தார்.

"ஐயா! தங்களுடைய கடமையைப் பற்றிக் கொள்ளீர்கள். எனக்கும் ஒரு கடமை இருக்கிறது. அதன் புரிந்து அதைக் கேட்கவேண்டும். கொடுப்பானார் வேளிர்பெருங்குடியில் இன்று உயிரோடிருக்கும் ஆண்மகன் நான் ஒருவன் தான். மற்றவர்கள் அனைவரும் சோழ சாமிநாடு பத்தின் சோகலயில் இறந்து போனார்கள். அநேகமாக எவ்வாறும் போர்க்களத்தில் யுத்திதார்கள். நானும் ஒருவன் அங்கிலும் இறந்து போவேன். பார்த்து உன் ஆணையால் என் வளர்த்ததைக் கொஞ்சம் பொறுக்காமல் கேட்டு வேண்டும். அரண்மனை மாடங்களில் அருகையாக வளங்கிப்பட்டு வந்த தங்களைச் சென்ற ஆண்டில் தென் இலாப் பாடலின் மர தண்ட நாயகராகச் சந்திரவர்த்தி சிவமித்தார். அப்போது என்னைத் தனி பாக அழைத்துக் கொள்ளார்: 'இளவரசன் என்னை விட்டுப் பிரிவது என் உயிரோ உடலிலிருந்து பிரிவது போலிருக்கிறது. ஆயினும் என்னுடைய ஆணைகளை அவனை என் அரண்மனைக்குள் கொண்டு வந்து உளர்க்கக் கூடாது. அவன் வெளியேறிப் போக வேண்டியது தான்; அண்ணாம்போல் வீரன் என்று பெயர் எடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அவன் உயிருக்கு ஏதாவது ஆபத்து வந்தால் அதை கணத்தின் என் உயிரும் போய் விடும். அவனுக்கு எவ்வித அபாயமும் வேராமல் பாதுகாக்க வேண்டியது உன் பொறுப்பு!'...இது

வாறு சந்திரவர்த்தி எனக்குக் கட்டளை விட்டார். சென்ற ஆண்டில் அவ்வாறு உதய சந்திரவர்த்தி இப்போது தங்களைக் கைறப்படுத்திக் கொண்டு வருப்படி கட்டளைவிடுவாரா? அவ்வாறு கட்டளை விடுப்படியாகத் தங்கள் என்ன செய்து விட்டீர்கள்? இவர்களைச் சிம்மாநாத்தைக் கைப் கைப் பற்று வதற்குத் தங்கள் சூழ்ச்சி செய்ததாகச் சொல்வது எவ்வளவு ஆபத்தம்! இந்த அபாயத்தைப் பாராவது எப்ப முடியுமா?....."

கொடுப்பானார் பெரிய வேளாள் கூறி வந்ததை இது வரை பொறுமையுடன் கேட்டு வந்த இளவரசர் இப்போது குதறிக்கொண்டார்.

"செறு பாராவது எப்ப முடியாதோ, என்செய்யோ? ஆனால் என்னும் எப்ப முடியும்!" என்றார்.

"என்ன சொல்வீர்கள், இளவரசே!"

"இவர்களைச் சிம்மாநாத்தைக் கைப் பற்ற நான் சூழ்ச்சி செய்து உன்னை தான் எந்த சொல்வீதேன்."

விந்திவந்தேவன் இப்போது மூன்றாம் வந்த "இது என்ன ஐயா! என்ன முடிய வகையில் எத்தியம்—தந்தம்" என்று சொல்லி வந்தீர்கள். இப்போது இப்படிப் பெரும் பொய்ச்சொல்வீதீர்களே!... தோஷிப்பதி! இவர் வளர்த்ததைப்பார்த்து எப்ப வேண்டாம். நேற்றைய புத்த குருக்களின் மகாநாயகர் இவருக்கு இவர்களைச் சிம்மாநாத்தையும் கிரீடத்தையும் அளித்தார்கள். இவர் வேண்டாம் என்று மறுதலித்தார். இதற்கு நானும் இதோ சீதலும் இந்த கைவினைவதும் சாட்சி!" என்றார்.

பொன்னியின் செல்வர் புன்னகை புரிந்து. "வந்திவந்தேவரே! ஒரு கேள்வி! சூழ்ச்சி செய்தவர்கள் சாட்சி வைத்துக் கொண்டு சூழ்ச்சி செய்வார்களா? சீதலும் இவரும் பக்கத்தில் இருக்கிற சூழியியலான இவர்களைச் சிம்மாநாத்தையும் கிரீடத்தையும் மறுதலித்திருக்கோம் அவ்வாறு!" என்றார்.

வந்திவந்தேவன் அசந்து போனார்! இதற்கு ஏதிராக அவனும் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை.

இளவரசர் மேலும் கூறினார்: "வாணர் குலவிரரே! உங்களுக்குச் சந்திரமம் இருந்தால் அதோ சீதலும் கைவினைவரைக் கேட்கலாம். மூன்று மந்திரி அகிருத்தப் பிரம்மாநாயகர் அவரிடம் என்ன சொல்லி அனுப்பினார் என்று கேட்டு அறிந்து கொள்ளலாம். புத்த குருமார்கள் தங்கள்

ஐக்கு இலங்கைச் சிம்மாநகரம் அளிக்க
பூன் வருவார்களே. சாட்சியம் வைத்துத்
கொண்டு அதை மறுதலிக்கவும்" என்று
சொல்லி அனுப்பினாள், இவ்வாறு என்று
விளரித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்!"

இதைக் கேட்டு அங்கிருந்த என்னை
ருமே நிகழ்த்தப் போய் விட்டார்கள்.

இளவரசர் கோபநிபதியைப் பார்த்
துச் சொன்னார்:—"நாளை இதைக் கேளுங்
கள். இந்த இலங்கையைக் கவர்ந்து ஆள
வேண்டும் என்ற பேராகை என் மனதில்
இருந்தது உண்டாக, இந்தப் பேராகையை
எனக்கு உண்டுபண்ணியவர் என் தமக்
கைவார். 'தம்பி! நீ நாடு ஆளப் பிரத்த
வன். உன் கையில் சந்து சக்கர வேலை
இருக்கிறது. இங்கே உனக்கு இடம்
இல்லை. ஆகையால் இலங்கைக்குப் போ!
இலங்கைச் சிம்மாநகரத்தைக் கைப்

பற்றிக் கொள்!" என்று இப்படி பெயர்
லாம் இளைய பிராட்டி அடிக்கடி சொல்லி
என் மனதில் ஆசையை வளர்த்து
விட்டார். ஆகையால் நான் குற்றவாளி
தான். சக்கரவர்த்தி என்னைச் சொற்பு
படுத்திக் கொண்டு வரும்படி உட்டளை
விட்டதற்குக் காரணம் இருக்கிறது....."

"கொஞ்சம் பொறுங்கள், இளவரசர்!
அப்படித் தங்கள் மனதில் என்னும்
உறுத்தித்தான் அது இந்த இலங்கைத்
தீவில் பரக்கியது. அதற்குப் பொறுப்
பாளையும் தங்கள் அம்மை; தங்கள் தமக்
கைவார் இளைய பிராட்டியும் அல்ல.
கத்தர சேனா சக்கரவர்த்திதான் அதற்
குப் பொறுப்பாளர். அவரை என்னிடம்
பவமுறை சொல்லிவிடுகிறேன். தங்களை
இலங்கைச் சிம்மாநகரத்தில் வற்றி வைத்
துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி
விடுகிறேன். குத்தகை தேவியிடம் இதைப்

பத்தி மூலம் மூலத்தில் உதயமாகும் சக்கரவர்த்தி திரை. தன்னை தக்கையின் விருப்பத்தையே தவிர்த்தவன் தன்னை உதயமாகப் படுத்தி விருத்தியை. ஆகையால் தான் ஒரு குற்றவாளி அல்ல....."

"சோதிபதி! அப்படியானால் என் தக்கையிடம் போவதற்கு என் தவக்கையெனும்? அவரிடம் வந்தது உதயமாக சோதிபதி. இதோ இருக்கும் இந்த இரண்டு பேரும் என்னை காண்க சோதிபதி. பிறகு சக்கரவர்த்தி என்ன கட்டின இரத்திரே, அதன் படி கட்டித் தருவது என் உதய....."

பிறகு திருப்பெருந்திட்டுப் போது அவன் கட்டும் குரலில் உதயினர்:— "சோதிபதி! ஏதேனோ வேறும் பேசுப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். இவையும் மூலமாகப் பதில் பதில் தருவீர்கள். இவ்வாறாக உதயமாக சோதிபதி திரைவரும், தக்கை சோதிபதி திரைவரும் அவ்வாறு சொல்லுகிறார்!"

"சோதிபதி! பொறுங்கள்!" என்றார் சோதிபதி. அக்கை பக்கம் பார்த்துவிட்டு உதயினர்:— "இவ்வாறே தக்கையிடம் என்னை உதயமாக மாட்டித் தருவீர்கள் என்று என்னை உதயமாகப் பதில் பதில் தருவீர்கள். ஒரு விதமாக விவரத்தைப் பற்றித் தக்கையிடம் சொல்ல வேண்டி விருத்தியை. பெரிய பழையபட்டையார் இந்த மூலம் பிறையத்தில் கத்தி என்னும் பெண்ணை மனம் புரிந்து கொண்டிருப்பது தக்கையிடம் தெரிந்த விஷயமே. அவன் ஒரு குற்றவாளி. பங்கரமான மனம் மந்திரித்ததாக அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கின்றன. அவற்றின் உதயமாகப் பெரிய பழையபட்டையார் அவன் தன் கையால் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்."

இருள். அவன் காணல் இட்ட பணியை இவர் தனியே எந்தி சிறையெற்றி வைக்கிறது. பழங்குடியில் பிறந்த பல வீரர் வெவ்வேறு புரிந்த அந்தப் பெரியவருக்கு விவரத்தால் இந்தமாதிரி தர்க்கதீர்மை வித்து விட்டது....."

"சோதிபதி! இது என் வேண்டிப் பாதத அல்லவோ! சோதிபதி திரைவரும் ஒரு காரணமாகப் பெரிய கொள்கை விவரத்தானோ?" என்றார் இவ்வாறு.

"அந்த மந்திரிக்காரி கத்தியின் எந்தி இது வகையில் பழையபட்டையார்களை மட்டும் அட்டவையத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறே! மன்னிக்க வேண்டும்! இப்போது அவன் சக்கரவர்த்தியின் பேரிலும் தன்னுடைய மந்திரத்தைப் போட ஆரம்பித்துவிட்டான். அதனுடைய இந்த தகைய கட்டியவை,—தக்கையின் கையால்

படுத்தி வரும்படியான விட்டியை,—
சக்கரவர்த்தி பிறப்பித்திருக்கிறார்!.....”

“மோகிபிதி எச்சரிக்கை! சக்கரவர்த்தியைப் பற்றிக் கொள்கக் குதிரை எதையும் சொல்ல வேண்டாம். என் தந்தையின் உடம்பில் உயிர் உண்ட வகையில் அவர் இறக்கட்டி எதாவதானும், எந்த சந்தர்ப்பத்தில் இடப்பட்டானும், அதனைத் தெய்வத்தின் விட்டியாகும்...”

“அவத எல்லாம் மறுக்கவில்லை, இவ்வாறே! சக்கரவர்த்தியின் தெய்வத்திற்கு மட்டுமன்றி அய்யுடைய உயிருக்கே அபாயம் வந்து விடுமோ என்றுதான் அஞ்சுகிறோம். எதிர்வினைப்பற்றிய மூல கண்கமைய நேற்ற வரை வரவே அறிந்து கொள்ளவில்லை. தெய்வத்தான் பார்த்தியேந்திரன் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டேன். அந்தப் பாய்க்காமான விஷயத்தைத் தாங்களும் தெரிந்து கொள்வது அவசியம்.

“மூன்று வருஷத்திற்கு முன்னும் மதுரைக்கு அருகில் வீரபாண்டியனோடு இறுதி யுத்தம் நடந்தது அல்லவா? அப்போது தங்கள் தகையான சக்கரவர்த்தியோடு உண்ட பார்த்தியேந்திரரும் வரலும் வந்தாரவோடு ஒரு மூலகரையத்தையும் செய்து வந்தோம். பாண்டியனுடைய தானியங்கள் அப்போது கிராமமாகவே, வீரபாண்டியன் மூன்றோரு நடைய பாண்டியனத்தின் ஒரு ஒளித்தயோரால் இப்போதும் ஒரு தப்பிக்க முயன்றான். அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாதென்று நான் என் மூலரும் அவனை அப்படியாவது கைப்பற்றத் தீர்மானித்துப் பெரு மூலத்தி் செய்தோம். இந்த நடைய வீரபாண்டியனுடைய தந்தையாகக் கொண்டு போகான் தஞ்சாவூருக்குத் திரும்புவதில்லை என்று நான் என் மூலரும் செய்து செய்திருக்கிறோம். ஆகையால் வேறு யாரையும் அப்புவதில்லை பெற்று நான் உயிரை அவனைத் தொட்கிறேன் என்றேன். கடைசியாக ஒரு கோயிலுக்குப் புகுந்தின் இருக்க குடியையில் அவன் ஒளித்திருப்பதாகக் கண்டு பிடித்தோம். குடியைக்கு வெளியில் என்னைக் கையாற்றி உயிர் விடுத்துவிட்டுத் தங்கள் அண்ணன் சக்கரவர்த்தியை உண்ட துறையுள்ள வீரபாண்டியனைக் கொன்று அவன் கிணறு எடுத்த வந்தார். நான் என்ன என்னை சக்கரவர்த்தியை முடித்திட்ட தென்று குதிரைவாகத் திரும்பிச் சென்றேன். ஆனால் அந்த குடியைக்குள்ளே ஒரு சிறிய வட்டம் உட்கொண்டது என்

வருக்குத் தெரியாது. வீரபாண்டியனுக்கு அடைக்கலை கொடுத்திருந்த பெண் ஒருத்தி நுதல்கொடுத்து நடுத்தரத் தன் காதலனுக்கு உயிர்ப்பித்தா கொட்டாள். சக்கரவர்த்தியை உதர்த்துத் தன்னிடம் வீட்டு வீரபாண்டியனுடைய தந்தையாகக் கொண்டு வெளியே எடுத்து வந்தார். இவ்வாறே! அவ்விதம் சொழுவதற்கு இன்னும் சத்திரவான வீரபாண்டியனைக் கைப்பற்ற முயன்றவன் தான் எத்தனை! அவன் தான் பிற்பாடு எழுபது பிராயத்துக்கு முன்பு மனக்கு தஞ்சாவூருக்கு வந்து ‘பழைய இளம்பரணி’யாக விளங்குகிறான்! அவன் எதற்காக, —என்ன சொக்கத்துடன், —வந்திருப்பான் என்பதை நான் கவனித்தேன் அல்லவா? வீரபாண்டியனுக்காகப் பழிக்குப் பழி வந்ததான் வந்திருக்கிறது. சொழுவதற்கு அப்போது வீரமூலகரையத்தின் வந்திருக்கிறது. அவன் அருகில் சென்றார் வரும் அவனுடைய மோகவையில் தப்பாமல் திரும்புவது வந்தது. அதை சிந்தித்து வந்திருந்தேன் அதற்குச் சாட்சி சொல்லுவான். சொழுவதற்குப் பூண்டோடு அறிந்து விடப் பங்கை செய்து எடுத்திருக்கும் கூட்டத்தையப்பற்றி அதை சிந்தித்து வந்தவன் சாட்சி சொல்லுவான். அவர் ஊக்கு அவசியமான பாதத்தை பெய்தான் எதிர்விதான் கொடுக்கிறது. இவ்வாறே! துறியிட்டவர்களை என் சக்கரவர்த்தியைப் பெருகலும் அந்தப் பாதத்தின் வகையில் விழுந்த விட்டதற்கு நான் மெது. மதுரைக்கேத் தெய்வத்துக்குப் பட்டம் உட்கொண்ட பற்றிச் சக்கரவர்த்தியை யோசித்து வருவதற்குத் தெரிமெது. ஆகையால், சக்கரவர்த்தியை விட்டியென்று ஒரு தந்தை தஞ்சாவூருக்குப் போவதற்கு இது துணையாவது.....”

“மோகிபிதி! தங்கள் உயிர்ப்பெய்தியை என்னை மீக்க விட்டாய்? உண்டு பண்ணி விடுகின்றன. ஆயினும் அச் செய்தியை என் செய்த முடியுதான் உறுதிபடுகிறது. என் தந்தையின் அல்லவது பங்கையான அபாயங்கள் குறித்திருக்கும்போது நான் இருக்கையெண்டிய இடம் அவர் அருகிலேதான். இவ்வகை அக என்னை என்னைத்திறு? அவ்வது இந்த உயிர்தான் என்னைத்திறு? இனி யொன்ற ஒன்றுமே தெனையவில்லை. என்னைத் தகை செய்வதற்கு நானும் மூலக வேண்டாம்!” என்று இவ்வாறே உயிரை மாகக் உறிஞர். பிறகு, சற்றுத் தூரத்தின் துறையில் சாப்பிட்டு கொண்டு தங்குக

கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண் டிருந்த பூங்குழலியின் மீது அவர் கண்டனம் சென்றன.

"சமுத்திர குமாரி! சற்று இப்படி அருகில் வா!" என்றார்.

பூங்குழலி கெருவிலி வந்தாள்.

"பெண்ணே! நீ கொண்டு வந்த செந்தியின் மூலம் எனக்குப் பெரிய உதவி செய்தாய். இத்தகைய உபகாரம் எனக்கு நீ செய்ய வேண்டும். செல்லவா?" என்று கேட்டார்.

அட்டா! இது என்ன? இந்த ஏழைப் படகுக்காரியிடமா இவர் உதவி கேரு கிறார்? இவருக்குக் குற்றேவல் செய்யும் பாக்கியத்தை வாடி வந்தீன்; இவர் என் னிடம் உதவி வேண்டும் என்று வாசிக் கிறாரே! எவ்வுகூடம் வரம் கேட்க வந் தேன்; கடவுள் நம் திருக் கரங்களை நீட்டி என்னிடம் 'பிச்சை போடு' என்று கேட்டுக்கொள்ளுமா?—இவ்வாறு மனதில் எண்ணி, "இளவரசே! தங்கள் இட்ட கட்டணையை நீகறவேற்றக் காத்திருக் கிறேன்!" என்றான் பூங்குழலி.

"சமுத்திர குமாரி! என்னைத் தேடித் கொண்டு இரண்டு மரக் கவங்கள் தொண்டைமான் ஆற்று மூகத்துவாரத் தின் அருகில் காத்திருக்கின்றன என்று சொன்னாய் அவ்வாறு? அந்த இடத்துக்கு கான் அந் தீவிரமாய் போய்ச் சேர வேண்டும். எனக்கு வழிகாட்டி அழைத் துக்கொண்டு போவாயா?"

"பெண்ணே! 'முடியாது' என்று சொல்!" என்பதாக ஒரு குரல் கத்தித் தது. அது சோகநிபதியின் குரல்தான் என்பதைப் பூங்குழலி உணர்ந்தான்.

இத்தனை நேரமும் ஏதோ ஒரு சொப் பன் லோகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த கொண் டிருந்தவனுக்கு இப்போதுதான் தன் கொடுக்கடியான நிலைமை தெரிந்தது. அந்த அபாயத்திலிருந்து இளவரசனாகத் தப்பி

யிடுக்களம் என்ற ஆசையுடன் இவன் அவசர அவசரமாக ஓடி வந்தாரென, அந்த அபாயத்தின்வாயிலேயே கொண்டு சேர்க்கும்படி இளவரசர் இப்போது தன்னைக் கேட்டுக் கொள்கிறார்!

"பெண்ணே! 'முடியாது' என்று சொல்!" — சோகநிபதியின் இந்தக் கட் டணையின் பொருள் அவனுக்கு இப்போது புலனாகியற்று. காலாபுரத்தி லிருந்தும் ஆசிரம் குரல்கள் அதே கட்டணையை அவனுக்கு இட்டன. மரங்கள் அவ்வாறு முழங்கின; மண்டபத்தின் தூண்கள் அவ்விதம் அலறின; மரக் கிளைகளின் மெலிக்குத் பறவைகள் கதறின.

ஆனால் அந்தப் பேதைப் பெண்ணின் இதயத்தின் உள்ளே ஒரு மெல்லிய குரல் கேட்டது. 'பூங்குழலி! இதோ உன் அநிஷ்டம்! இளவரசருக்கு வழிகாட்டி அழைத்துப் போவாயானால் அவருடைய இரண்டு திண்கள் கழிக்கலாம். அவர் அருகில் நீ இருக்கலாம். அவர் உன்னைப் பாராதிப்போது அவரை நீ பார்த்தலாம். அவ்விதப் பட்டு வரும் காற்று உன்மீதும் படும். அவருடைய குரல் உன் காதில் அடிக்கடி கேட்கும். அடி பெண்ணே! நீ கண்டு வந்த எட்டாத கனலில் ஒரு சிந்தித நீகறவேறும். பிறகு எது எப்படி யானால் என்ன? பூங்குழலி! ஒத்திக் கொள்!" என்று அந்த மெல்லிய குரல் அவன் மனக் காதில் கூறியது.

"சமுத்திர குமாரி! என் தயர்வு கெழுப்! எனக்கு இந்த உதவி நீ செய்ய மாட்டாயா? என்ன வழி கண்டு பிடித் துக்கொண்டு போக வேண்டியதுதானா?" என்று இளவரசர் கூறியது அவனுடைய மனம் திடமடையக் காரணமாயிற்று.

"இளவரசே! வழி காட்ட நான் வரு கிறேன்!" என்றான்.

சோகநிபதி பூநிலக்கிரம கேசரி அப் போது நம் தொண்டையைக் களைத் துக்கொண்ட சத்தம் பூகம்பம் ஏற்படு

மதராஸ் ஸ்ரீ கச்சாலேகவரர் கான சபா ஆகரலில்
செயின்ட் மேரீஸ் மண்டபத்தில்

10 - 11 - 1951 சனிக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி — பாட்டு

திருவாளங்காடு ஸ்ரீ கத்திரேயஸ் — வயலின்
மாலைக்காவர ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குட்டி நாயர் — கிருதங்கம்
உமையாம்புரம் ஸ்ரீ கோதண்டராமய்யர் — டபம்

LFLA அக்ரிகோ

**கருவிகள் உணவு
உற்பத்தியைப் பெருக்க
உதவுகின்றன**

இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது. உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது.

கைமெட்டிகள்:

கைமெட்டிகள் கைமெட்டிகள் மூலம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது.

கைமெட்டிகள்:

கைமெட்டிகள் கைமெட்டிகள் மூலம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது.

கைமெட்டிகள், கைமெட்டிகள்:

கைமெட்டிகள் கைமெட்டிகள் மூலம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது.

LFLA அக்ரிகோ கருவிகள்
இ LFLA அபரன் 4 மீட்டர் கம்பனி லிமிடெட்,

கைமெட்டிகள் கைமெட்டிகள் மூலம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது.

புக்காரி

சுவாமிநாத சூத்திரியன்

[அவெ உலகச் செவ்வாய் போட்டிச்
வக "ஒலித்துள்ளான் கூடல்ஸ்" பத்திரிகை
வெற்றிய அவெ உலகச் செவ்வாய் போட்
டிக் அனுப்பப்பட்ட ஒலித்துக் கதை—4]

"சித்திரத்துக்கு .....?" என்று புருவம்
கொடுத்த விளையுள் அந்தச் சிறுமி.

"உலகத்தால் வளையே விற்று முடிந்த
கடுவை. இதுவா உலகத்து தெரியாத! இடுபு
பேச உடையாத துக்கி வைத்துக்கொண்டு.
'பு வாங்கியோ பு' என்று தெருவோடு
கவித் கொண்டு போகிறது. தெருவிலே
உள்ளவங்க உயிட்டுக் கேட்பாங்க. கேட்
கிற பூவங்க கொடுத்திட்டு கொடுக்கிற
காசு வாங்கிக் கொண்டு வருகிறது" —
என்று விளக்கிவைச் சிறுவன்.

பேசுவது என்னதான் சொல்லுவான்?

ஆனால் விவரத்தின் அணுகுமுறையோ
புதித விட்ட பாவனையில் அவன் பேசுதி.
"புதிதப் போதிக, தாத்தா!" என்று முகம்
பார்க்கிற கூறியுள். உடையாத எடுத்துக்
கொண்டு தெருவிற்குச் செல்லும். கேட்டவர்க
ளுக்குள்ளும் அன்னி அன்னிக் கொடுத்தான்.
அவர்கள் கொடுத்த காசு வாங்கிக் கொண்டு
வந்தான். அந்தவா விற்று முகம் ரூபாய்
ஒன்றை வாங்கான். எல்லா விளக்கு விற்று
வந்ததாகச் சிறுவன் சந்தோஷப்பட்டான்.

அது நான் கொஞ்சம் கடவே பூ விடைத்
தது. ஒன்றாகக் கூட இடுக்கும். அதை
எடுத்துச் செல்லும். அன்னி அன்னிக் கொடுத்
தான். ஆனால் ரூபாய் மட்டும் அதே ஒன்றே
கால்தான் கொண்டு வந்தான். அதற்காகக்
தாத்தா சிறிதும் உலகப்பட்டவில்கு.

செ நாட்கள் கழித்துப் பூ குறைய ஆரம்
பித்தது. ஆனால் விற்றவர்க் தொகை குறைய
வில்லை. அந்தத் தெருவில் உள்ள இடுபது
விட்டுக்காசுக்கும் அவனிடம் வாடிக்கை
பாகப் பூ வாங்க ஆரம்பித்தனர். எவ்வளவு
புஷ்பம் கிடைத்தாலும் அவ்வளவையும்
அந்தத் தெருவில் உள்ளவர்களுக்குப் பங்
கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டுக் கடைசிப் பங்கு
பூவை எடுத்துக் கொண்டு தெருக் கோடி
யில் தேர் முட்டியில் விற்றிருக்கும் ஹனு
மனின் தங்கியில் போடுவான். சற்று நேரம்
உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டுப்பான்.

அப்போது அவனுக்குத் தோட்டத்துக்
குங்கிலம் ரூபாய் வரும். அது ஒரு

பூக்காரி குங்கிலம் கொடுத்தான். "மல்லி
வைப் பூ! ..... சம்பல் பூ! ..... ரோசைப் பூ!
..... சாமந்திப் பூ!"

கோயில் மணி ஒலையைப் போய் கனி
கனி என்று தெருவில் ஒலி விசை அந்தக்
குங்கிலம் பெருமீதமும் அன்பும் தொனித்
தது. அவளுக்கு அந்தத் தெருவில் உலகோர்
வைத்த பெயர் 'பூட்டி' — என்பது. அவன்
பெரிய மனுஷியான சிறு. "உன் பெயர்
யென்ன? என்று சில பேர் கேட்டார்கள்.

"உன் பெயர் உனக்கு எதற்கு?"

"உயிர்ப்பட்டான்."

"நேற்றுக் கூப்பிட்டாயே, அதே பெயர்
தான்."

ஆம். அவன் அந்தப் பெயரை மாற்றிக்
கொள்ள விரும்பவில்லை.

அவனுடைய பாட்டின்தான் தோட்டம்
போட்டிருந்தான். அவனும் உடையாத முடி
யாது. உட்காந்தபடியே விட்டுக் கொள்ளு
வைக் கொத்திப் பதியின்னை போட்டிருந்
தான். சிறுவனின் வளம்பட்ட கதாரைக்குத்
தோட்டம் புதிதக் குங்கிலை. முதலில்
சில நாட்கள் வகா தன் அருமைய் பேத்தி
அப்போதது அவளுக்கு வயது ஏழு இருந்
தும் — அவன் தங்கியின் எல்லாவற்றையும்
வைத்துக் கட்டினான். சில நாட்களில் அவ
ளுக்கு அடித்தல் போய் விட்டது.

ஒரு நாள், "ஓ, குட்டி! உனக்கு வேண்டா
யென்றால் தெருவேண்டாம் என்று. பூவேண்டாம்
விற்றுவிட்டுத் தான் வாடுவன்" என்று.

அப்பிட்டவுடன் அந்தக் காக்கி எறிபத் தடிப்பது ஞானம் வரும். இந்த ஞானம்தான் தவியில் விழுவது குறுகுக்கும் பூவாகக் காக்கி எறிவ விருமயுவது போலவும், ஆனால் உப்பிய கைகளைப் பிரிக்க முடியாமல் அந்த விக்ஷரம் அவ்வாறப் படுவது போலவும் அவனுக்குத் தோன்றும். பிறகு தானாகவே வந்திருக்கச் சிரித்துக் கொண்டே விட்டுக் குப் போவான்.

பூ குறைந்த அன்வரத்துதான் அவனுக்குக் கருத்தமாக இருக்கும். "அப்பா இன்னிக்குக் கூட நாய்ப்பே இல்லை, அப்பா!" என்று அங்கொங்குக் கொண்டே கொடுப்பான். அவனுக்குத் திருப்தியே வராது. "இந்தாய் அப்பா இதையும் எடுத்துப் போய்க்" என்று மறுபடியும் இரண்டு பூவை எடுத்துக் கொடுப்பான். அதற்காக வாரும் அவனுக்குக் கொடுக்கும் வாய்க்கைத் தொகையைக் குறைத்துக் கொடுப்பதில்லை.

அவனுக்கு எத்தனைமோ போட்டிக் கார்க்கை வந்தாலும், ராஜ்ய நாட்களில் பெரிய பெரிய மந்துரைக் காட்டி விடு குறைத்துக் கூறுவானாம். ஆனால் ரொக்க நாட்களில் அவர்கள் அந்தத் தெருவில் அடி கொடுத்து வைக்க முடியாது. ரொக்க நாட்களில் பூ விரியாப்பார்கள் பல பேர் வந்து வல்ல வியக்கு அதிகப்படியான பூவை வாங்கிக் கொள்ளுவதாக அவனுக்கு ஆகா காட்டு வானாம். ஆனால் அவன் அதற்கெல்லாம் கட்டுப்படுவதில்லை. ரொக்க நாட்களில் அந்தத் தெருவுக்குப் பூ வட்டாளம் போவது மிகவும் பரிசு நாட்களில் அந்தக் குட்டியின் பூ விநாயகம் தெரு லுக்களில் சந்தி செய் பதாநிலை.

குறுகுப்பன் ஆக ஆக அவன் அந்தத் தெருவில் வண்ணவானுக்குக் கொடுக்கும் மானி றுக்கும் அவனுக்கு அவர்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்கும் கணக்கை இவ்வாறம் போல் விட்டது. கொடுக்கும் தொகைக்கு அதிகப் பூ வாங்குவதாய் பெண்ண்களை கிணப் பான்கள்.

அந்தக் குட்டிக்கு அதெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாது. பொருளுக்கும் பணத்திற்கும்

உள்ள சம்பந்தத்தைப் பெரிய பெரிய பொருளை தாசியுணர்வன் துவக்க முடியாமல் தவிக்கும் போது அவன், "பொரு ளுக்கும் பணத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை, சம்பந்தம் இருக்கவும் முடியாது. இருப்பதும், எல்ல தவ்வ..." என்பான். இந் தப் பெரியதொன்றை அவன் ஏடி வறையும்பாடு பட்டு அறிந்தான்.

அவன் வறையில் அவ ளுக்கு வெற்றிதான். தீபாவளி வந்துவிட்டால்

ஒவ்வொரு வீட்டாரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அவனுக்குத் துணிமணிகள் வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். முதல் வீட்டில் கொடுத்ததை அங்கேயே உடுத்திக் கொண்டு பழைய துணிவைக் கூடையில் இருக்கிக் கொள்வான். அடுத்த வீட்டுக்கு வருவான். அங்கு கொடுப் பதை அங்கேயே உடுத்திக் கொண்டு முதல் வீட்டின் கொடுத்ததைச் கருட்டிக் கொள் வான். இப்படி ஒவ்வொரு வீடாக மான்ட வம்படி வட்டளும் அவன் அறிமாத கம்பா ளும் கிடையாது. எதல் கிடையாது!

அவன் குரல் கொடுத்தால் வீடு விடாக ஆரந்தம் துளிக்கக் கேட்பானே? "என் கொடுக்கும் சம்பாக்கை கருகிவிட்டு" என்ற கூவுளில் கட்டிவைக்க கொலிப் பணி ஒகா விடுவதாயிால் "என்விளாருக்கும் சம்பாக்கை மான்கள் கிடும்" என்று அந்தக் குட்டிக் குரல் அப்படினும் அதிகாரத்துட னும் ஆணையிட்டுக் கூறும். அவனிடம் வாரும் "பிசை" முடியாது; வேண்டாம் என்று தவ்வு முடியாது.

அன்றம் அப்படித்தான் குரல் கொடுத் தான். ஆனால் ஒரு வீட்டில்—மோக் கொடி விட்டுக்கு அடுத்த வீடு வீட்டிலிருந்த பாய்விட அந்தக் குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டான். அவ ளுக்கு உடல் விளித்தது. "பாவம்!...அந்தக் குட்டிக்கு....."

இந்த தீபாவளி கம்பாநும் இளம் கொடுப்பார்கள். அவளும் கொடுக்க வேண்டு மென்றுதான்.....

சென்று கடைவிறை அவன் கணவன் கந்த ரத்துக்கும் அவனுக்கும் ஒரு வாக்ருவாதம் குற்றி விட்டது. "அந்தக் குட்டிக்குப் பட்டும் தூறும் கந்த சித்திரை அங்கு இருக்கும்" என்றான் அவன்.

"அது பதினெரு ரூபாய்" என்றும் அவன். "போனால் போகட்டும். வாங்கிவிடுங்கள்."

"உனக்குப் பதினைந்து ரூபாய்க்குப் புடவை. எனக்கு ஒன்று ரூபாய்க்கு மல் வேட்டி. பூக்காக் குட்டிக்குப் பதினெரு...ரு ரூபாய்க்குச் செஞ்சுடையா?"

"அதனால் என்ன? அந் தக் குட்டி அந்தையப் பட்டும். போனால் போடு தது. வாங்கி விடுப் பை..." என்று அடித்த ாக. ஆனால் பண்புடன் பட்டியாதம் படித்தான் பாய்விட. கொடி வறி யிட்டு வாங்கி விட்டுக் கந்தரம் வறி கொடுக்க முணை...அது துத் தக் கொள்விட வந்தான்.

"எந்தக் குட்டும் பம் கருகிவிட்டு.....இது என்னை அக்கிராசரி..... ரூபாய்க்கு மதப்படித் தெரி

வாழை...இப்படியும் ஒரு அளியாவும் உண்டா?..... சம்பாதிக்கெவ்வளவுக்குத் தெரியும் பணத்தின் அருமை.....!"

பார்வதி பதில் போலிவிட்டாள்.

விட்டுக்கு வந்தனர். பூக்காரர் குட்டி காத்திருந்தான்.

"இந்தாங்கம்மா!..... பூ! எத்தனை காழிவை காத்திருக்கிறேன். தெரியுமா? காலைமேல் எல்லா நேரமும் பேசிய நானுமா உங்களைப் பூவுக்குத் தின்ன டாட விட்டுப் போகக் கூடாது என்று இப்பேரே உட்கார்த்து விட்டேன் அம்மா."

"கடைக்குப் போனேன். காழிகளாகி விட்டது"—என்று சொல்லிக் கொண்டே அவன் கொடுத்த போட்டி வாங்கிக் கொண்டு உன்னை வந்தான் பார்வதி. குட்டியும் தன் பூக்கடை வுடன் கவித்தான்.

"ஏ, குட்டி!" என்று கூப்பிட்டான் கந்தரம்.

"ஏன் சாமி?"

"இந்தப் பூ என்ன விளக்கு?"

"என்ன சாமி இப்படிக்கேட்டுக்க?"

"கேட்டா விளக்கெல்லாம் வேண்டியதைத் தான்?"

"ஏன் என்னத்தைச் சாமி கண்டேன். இதுதான் அந்த ரூபாய். இதுதான் பத்த ரூபாய்."

"ஓ! கொல்ல மட்டாயா? அப்போம் பத்தராய். இந்தப் பைத்தியங்களுக்குப் புத்தி விடையாது. கடைத் தெருவிலேயே பூ விலைப் பாய்ச்சிவிடுவது. இவன் என்னடா வேண்டிய அபத்திக் காசு வாங்கிக் கொண்டு போய் விடுகிறான்!"

"சாமி! சாமி! என்ன வேண்டியோ சொல்கிறீர்கள்!"

பார்வதி குறுக்கிட்டாள்: "குட்டி! நீ போய்விடு! ஐயாவுக்கு ஒன்றும் தெரியாது."

"எனக்கு ஒன்றும் தெரியாதா? பார்வதி! நீ என்ன கிணத்துக் கொண்டாய்? இவனிடம் உனக்கென்ன அய்யனாவு அங்க வாய்ப்பு? இவன் கொடுத்த பூவுக்குச் செருகாட வேறு கேடா?" என்று அத்திரம் படபடக்கப் பேசினான் கந்தரம்.

பார்வதி காயடைத்துக் கிண்தான். குட்டிக்கு இது ஒரு புது அனுபவம். என்ன சொல்

றுவதென்றே புரியாமல் கவித்த விட்டான்.

அன்று காலைப் போவதில் கந்தரம் கூலித்து. பட்சணம் தின்ற முறுக்கில் கந்தரம் தனக்கு அம்புத போகளைத் தோன்றிற்று. கடைத் தெருவுக்குப் போய்ச் சிலிப் பாய்ச் சிக்கிற பூவில் கொஞ்சம் வாங்கி வர வான் என்று சொப்பினம்.

பார்வதி தனியே உட்கார்த்து கொண்டு கவன் கொண். பூக்காரி வரும் நேரமாகி விட்டது. அவன் குறுகும் கொடுத்த வுடன் 'இவர் ஏன் விட்டாரோ! அந்தக் குட்டி என்ன கிணத்துதோ? இன்று வராமல், வராதோ!' என்று பயலாருக கிணத்தான்.

அடுத்த விட்டில் கொடுத்த பந்தாச் செருகாடவைக் கட்டிக் கொண்டு, அது உடலில் ஓட்டாமல் மொட மொட வேன்று நிமிதி கிண—அவன் புன்முறுவல் பூத்துக் கிண்தான். பார்வதிக்கு அந்தக் குட்டியின் கிணத்த மனமே பூத்துப் பாயி விட்டது போல் தோன்றிற்று.

"இந்தாங்க, அம்மா, பூ!"

பார்வதி தப்பிவிட்டாள்.

"ஐயா, கொஞ்சம் சொல்லி விட்டுப் போருங்க, அம்மா! அதுமேல் என்னு ஒன்றும் குணந்த போய் விட்டது....." என்று குட்டி.

கந்தரமும் வந்த விட்டான். அவனைக் கண்டதும் பார்வதி உன்னை போய்விட்டாள்.

"ஐயா! இந்தப் பூவைக் கொண்டுபோய் அம்மாவிடம் கொடுத்திடுங்க..." என்று ஒரு பேசிய கைப்பப் போட்டணத்தை அவனிடம் கொடுத்தான்.

"இது, வந்த விட்டேன்....." என்று உன்னை சொன்னுக் கந்தரம்.

"பார்வதி! இந்தப் பூவுக்கு என்னவாவு கொடுக்கிறாய்?" என்று கிட்டான்.

"நினைம் ஓரணத்தான்."

"ஓரணத்தாது?"

"ஆயாம், ஏன்?"

"இவ்வாறு..." என்று இழுத்தான். கடைத் தெருவில் கந்தரம் பூ அந்தக் கடைக் காரன், காய்க்குது பழுதி படித்து வெறும் பச்சை மயலான ஒரு பந்தை கவத்துக் கொண்டு பேசின பேசு..... "ஓரணவை எக்கினை ருபுக்கக்கிட்டு கடைத் தெருவுக்

குப் பூ வாங்க வுத்
தட்டாரு ஆகிப்
பாரு ஆகி!"

கந்தரம் குழறி
ஆள். பீரோவைத்
திறந்து முதல் காள்
வாங்கிய சிற்று
டைகலபடுத்தான்.
"இந்தப் புடவைக்
குச் குச் கு ம்
தடவு" என்று மகி
மியிடம் கொடுத்
தான். "ஏ, குட்டி!
இப்பேவா" என்று

கூப்பிட்டான். உடனே அந்தப் பூக்காகித்
குட்டியும் ஆடி அரைத்துக்கொண்டு உன்னை
வந்து சிங்குள்.

"இந்தா, இந்தச் சிற்றுடைகல வாங்கத்
தான் சேந்து சோம்ப வாழ்கை அகித்
தோம்....." என்று சொன்னான் கந்தரம்.

உண்கலபீரோயே கந்தரத்துக்கு மனம்
கனிந்து விட்டது. தான் பெரிய மனத்துடன்
கிணறு குப்பை கொடுத்து அந்தச் சிற்றுடை

வாங்கியதை அவன்
உணர் வேண்டும்
என்று கிணறுதான்.

"கங்குல இருக்
கிறது" அம்மர்"
என்று வாங்கி ஆல
லாடன் கொடுத்த
கொண்டான்.

கந்தரத்துக்குச்
சந்தோஷம் தாங்க
முடியவில்லை. தன்
மனம் எவ்வளவு
விசாலமானது என்
பதைத் தோன்

மேலும் விளக்கிக் காட்ட விரும்பினான்.
"ஏ, குட்டி! இந்தச் சிற்றுடை என்ன
விள என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று
பெருமதத்துடன் கேட்டான்.

"காங்குல என்மதத்துக்கு சாமி விரிவ போல்
காம்ப? உங்கன் அபிமானம் போதாதா?"
என்று சொல்லிக் கொண்டு உள்ளத்தில்
மகிழ்ச்சிப்போங்க அங்கிட்டை விட்டுச் சென்
ருள் அந்தப் பூ விற்கும் குட்டி.

புடிந்துப் பாருங்கன்!

"தயிற் றாடு"

பிரத மகனாக உரிமைப் பெருகி விடுத்
கிணறு, வாகனங்களின் தொகை மூன்றரைத்
கொடியிலிருந்து பதினாழ்வரைக் கொடியாகப்
பெருகியிருக்கிறது. இவற்று கந்தரமது புகழ்ந்த
தெரிந்தவர்களைக் கொடியாகப் பெருக வேன்
டாயா! மற்றவருகிப்போய் புகழ்ந்த தெரித்
தவர்களைத் தொகை தொகையாக அளந்து
தொகையாக்கிறது. அதிலும் பெருகாவிடி
யும், தவறாமையே பரிசுத்திவிடாத தெரித்தெடுக்
கும் அநிலையே பெற்றுள்ள பதினாழ்வரைக் கொடி
வாகனங்களையாவது புகழ்ந்த தெரிந்தவர்களை
இருக்க வேண்டியது அவசியம் அல்லவா!

பாரத நாட்டில் உள்ள இந்தக் குதகைய
கிணறுகளும் பொறுப்பை உடனடியாகப் பற்றி
கிணறுகள் தான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மகா
காத்திக் தகவல்கள் மாத்திரமல்ல, பல குதகிய
காத்திகளும் பத்திரிகைகள் தொகுதிக் சிறித
குதகியில் கலப்பெறுமாயின், புகழ்ந்து விடுவா
கிணறு தெரித்தெடுக்க வேண்டியிருப்பினால்கி தொகை
அதிக மாலும் வகிப்பது சிங்கமம்.

காம்பே மதுரை மாநகரிலிருந்து தொகு
மாதம் முதல் "தயிற் றாடு" என்ற தொகு
பத்திரிகை ஆயிப்பாடு விடுப்புகைத் குறித்த
மகிழ்ச்சி உடைகிறது. பாரத தொகுதில்
அதிலும், பொது விஷயங்களில் மிகக் ஆகிய
உகையாகும், தகிணறித் தயிற் அபிமானிய
மகா பூ அருமத்து தகவல்களைக் கொட்டி
காணா சிங்கம் ஆகியபாடுகி கொண்டு "தயிற்
றாடு" ஏற்றுத் எழுப்பிவோடு ஏதாவதாய் கொதி
கலுடன் வெளவாத் தொடங்கி விடுகிறது.

"எம் நாட்டில் அபிமானமையப் போக்கி
கிணறுக் கொடுவததை வாகிக்குறி கிணறு கிணறுகள்

ஆகித் காத்திக் தொகுத வேண்டும். எம் சாதி
கிணறு எம் மதத்தினரும் வகித்த கிணறுகளும்
இக்காட்டு மகன்க, ஒருமதப்பெருமகிணறி அவர்களை
கிணறுக்கும்கி சமகிணறுகள் உகிணறு" என்று அப்
பத்திரிகை தகவல்கள் குதகில் முழங்குகிறது.
"தயிற் றாடு" ஏற்றுத் தக வகிணறுகி பெரு
கெற்றிவகையத் தொண்டு புகித்து வருமக!

(ஆசிரியர்: தி. மாணிக்க வரையம், பி. ஏ.,
115, மூல்கொடு தந்து, சந்திரா அகரையம்,
மதுரை.)

அழகு மயக்கம்

ஆகிய மகன் அழகாகி வண்டு மயக்குகிறும் ;
அகிய அழகுக்குக், அதை விடப் போழகு
குதகாகி வண்டு விட்டால் மீண்டும் எயல்
கூடகிறும். மனக்கு மகி தகவல்வகித்த
தகவலையாகும் ஆகியகி இடித்துக் காட்
கும் வித்திதில் அழகித்தருகிறது, "அழகு
மயக்கம்" என்ற வகடகி. இதே மாத்திரி இக்
கும் வகிக்கு குதக வகடகிவகி இருக்கிவகி
குதகித்தகி. குதகவகித்தும் குதகவகி கைய
ககித் கொண்டு அழகித்த கைய கிணறுத்
கிணறுகிறது. பாத்நித்தகிவகி தகவல அவர்க
குதகவ எம்பாணிக் காணிகவகிவகி, வகித்த
காணிகவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகி
திக் வகடகி. பாத்நித்தகிவகி அழகிவகி தாமே
பெருதகி, பெருதகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகி
வகி அவர்கையகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகி
வகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகி
வகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகிவகி

ஆசிரியர்: பெ. துரை; பிரதமம்: அருத்
கிணறு, தொகுப்பெட்டை, தொகுதி 19; கிண
கு. 1-5-0.

அதிக
மலர்ச்சியைத்தருவது :...

**ஹிமாலயா
புகை**

பாய்லட், டால்கம் மெளட்களின்

ஹிமாலயா பர்மளம்

உங்கள் அந்த பரமரிப்புக்கு உரிய
புகை ஹிமாலயா புகை மெளட்கள்
உங்களுக்கு சிறந்தவை. அவை பட்டு
போல் மிகுந்தவை இருக்கின்றன.
உங்கள் அருமத்திற்கு சந்திரை
அளிக்கின்றன. அவைகளின்
திறத்திற்கும் மெது தேவத
யான பரிசை உங்கள்
மனத்திற்குள் இருக்கச்
செய்கிறது.

தேவதயான
இருக்க **ஹிமாலயா** தயாரிப்புகள்

திமலியின் தலை தீபாவளி

sub. sub. sub.

இதற்கு ஏதாவது மனோகுப் உதவையாக, அல்லது குடிசை கட்டுவதற்கு உதவையாக அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆகத் துறை நேர. அவர் சிவபெருமானின்
187-2-0 அகவை கொண்டிருந்தது.
பெரிசுபட்டினம் மாமன் குழந்தை பாலகை
சேகர் கிழ் பெருந்தந்தை கலியாண அருங்குடி
கோட்டை மெய்யத்தின் 'கோலாபெரு' புகழ்
கோத்திர குலம் சிவசிறுத்த பாலகை
அ. சிவபெரு மான்கிழை உதாரண அவர்
குழந்தை மெய்யத்தின். அவர் மரம் கலி
யாண கலியாண.

“கனியன் பனந்தரம் சாத்தனேரு கோயிலி-
யது! கோயிலாறையுள் சாத்தனது சுவடி வந்த
விடத்து உட்கொண்டு நின்று கோயிலுறது!
கனியன் பனந்தரத்தி னுள்ள சாத்தனது
கோயிலுள் கோயில்கோடு சாத்தன்கோயிலாறது!”

[illegible][illegible]

“அப்பப்பா! ரெடுகைய! ரெடுகைய! எப்
 ரெடுகைய ஸாத்தையம் ஸாத்தைய ரெடுகைய
 தாது! ரெடுகையட ஸாது ரெடுகைய ஸாது
 ஸாது, ராது ரெடுகையட, ராது ரெடுகைய
 ரெடுகைய ஸாத்தைய! ரெடுகைய ஸாத்தைய
 ரெடுகைய ஸாத்தைய ரெடுகையட ஸாத்தைய
 ரெடுகைய ஸாத்தைய ஸாத்தைய, ரெடுகைய
 ரெடுகைய ஸாத்தைய ஸாத்தைய”

இப்போது போலீஸ்களின் கருத்துப்படி மத்திய சர்க்கார் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அதன் மூலம் இந்த மூத்த மூத்தவர் விடுதலை அடையவேண்டும்!

2

[illegible]

செய்திருந்தது. அப்போது அப்போது வந்திருந்தனர். தனதுமேல் அவர் தாக்கீதம் செய்திருந்தார். அவர் அவர் 'அவருக்கு, அவருக்கு' என்று அப்போது அவர் அவருக்கு செய்திருந்தார். அவர் அவருக்கு செய்திருந்தார். அவர் அவருக்கு செய்திருந்தார். அவர் அவருக்கு செய்திருந்தார்.

“தெய்வநோயை” படிக்க ஆரம்பித்த அமைச்சர் தலைவர் பதவிக்குப் பதிலாகத் தேர்தலில் போட்டுக்கொடுத்த எண்ணியல். “இருக்கிற ஒருவேளை சிந்தனை அந்தந்தவர்களுக்கு இருப்பது பற்றியாகவே கட்டாயம் இருக்கிறது. இதிலே கட்டுப்பாடு பற்றிய தெளிவு உடல் வலிமையுடையவர்கள் அமைச்சராகப் பதவி பெற வேண்டும் என்றிருக்கிறது. எல்லாம் பற்றிய போதுமான அறிவை வலிமையுடையவர்கள் பற்றிய வலிமையுடையவர்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

[illegible]

வருவதில் வகை முடிவாகியது. அதற்கு
பி. ஏ. ஸர் ஹெரால்ட் ஸ்டீட் ரெஜஸ்டர்
தரவேண்டுமென்று இந்த உத்தரவு விட்டால்
ஸ்டீட் ஸ்டீட்.

சுதந்திரம் பிரபலிக்கும் உட்கட்சித்துறையுடைய
பேரவையுக்கு மறுபடியும் மறுபுறம் பேசுபதில்
பாதிதான். மற்றுடைய பகுதி பேசுபதில் சொல்லுதல்
தவற்தல் தவிர, வேறு பகுதி துறையில் இப்போது
கவனிப்பதில் வேறு வியத்திடத்தக்கது. எவ்வாறு
பேசுவதற்கு சேர்த்து. தவிர, தவிர, தவிர, தவிர
தவிர, தவிர, தவிர, தவிர, தவிர, தவிர, தவிர, தவிர

"ஏதோ சொத்துமேதான் என்று நினைக்காதே. இதுவரைதான் டாக்டர்னுக்கு நான் இரண்டாண்டுகள் குயாக்கு மேல் சீராகச் சொகுத்திருப்பேன்!"

"அடடட! மகாக்கு சொம்ப வகுத்தமர் விடுக்கிறது. முதலே வேலை என்னிடம் வராமல் போய் விட்டிருக்கிறேன்!"

"உன்னிடம் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது?"

"அடட்டுப் பெண்ணே! இங்கு எந்த லா சொன்னது! இந்தப் போலீஸ்கு மூன்று மாதம் பணம் போனவை வரவில்லை. உங்க அழைத்துச் சொன்ன போலீஸ்கு இவருக்கு செல்வம் வாய் வெண்டுமென்று இருக்கிறதே. இதோ லா!" என்று சொல்லி அதற்கு பெருமை வடிக் பணத்தை நீட்டித் துது துதுபாய் போட்டுக்கொண்டு எடுத்த அவனிடம் நீட்டினான்.

"அழகுதான்! உன்னிடம் இவ்வளவு பணம் இருக்கும் போது அன்னுடைய வீடு இப்படி கஷ்டம் படுக்கிறதே!"

"ஓ! அன்னுக்குப் பரிசுத சொன்னது எழுதிருக்கிறேன்! அதைச் சொல்லி வெள்கு கஷ்டம் வந்தது! இவ்வளவுதான் சொல் தானே என்று ஏயல் எடுத்துப் பார்த்திருக்கிறேன், உன் அன்னா! எழுதி எழுதிருக்கிறேன்! மூன்று வாரமாக வங்குவெள்கு வந்த பெண்ணை வந்தே விட மாட்டேன்!"

அவ்வளவுதான்: என்னும் சொத்திருக்கிறது! என் தன் சொத்துதான் என்னவென்று சொல்லி விட்டேன். "சொத்து, உன்னை என்ன நினைக்கிறேன்! உன் அன்னாவுக்கு உங்களை ஏமாற்ற வேண்டுமென்று என்னும் விட்டேன். சொத்து. தவிரவென்று அவரைப் பற்றி இவ்வளவு என்னும் சொத்துவென்று சொன்னதே! என்னைப் சொன்னேன், உன் அன்னா அரிசனின் குரு மன்னர்! சொத்துத் தன்மைவிடக்கூட ஒருவருக்கு அவ்வளவு அன்புவிடுக்க மாட்டார்கள்! அதனை ஆகா வந்திருக்கிறது, அன்!"

"என் உபயோகத்திற்கென்று வந்திருக்கிற தன்மை வெள்கு வந்த விட்டேன், அவன் உரிமையாக இருக்கிறான். 'விட்டை விட்டுத் தீர்வியைவிட்டேன்' என்று சொல்லிவிடுகிறதான்

உட விட்டேன் சொன்னது அதற்குள் வித்த உபயோகத்திற்கு. சொல்லித்தான் விட்டேன்" என்று மகமதியைப் பேசிக்கொண்டார். சான்றிடு வெள்குதான், அவன் உன்னிடம் என்னும் வித்திருக்கிறது.

"மகன் உன்னையாவான்!" என்று கேட்டான் சத்திர.

"அதுமட்டுமா! என் மகனையாவான் என்று நினைத்தேன்! அவ்வளவு எவ்வளவு வாய்வு தந்த தென்னும்! எனக்கு உன்னை உன்னிடம் இருக்கிறது. என்னை இவ்வளவுவிட்டேன் என்னும் அழைப்புப் போலீஸ்க்கு என்று எழுதிவிட்டேன். வெள்கு ஆறு பாய்வு எவ்வளவு என் வாய்வுக்குப் போய்வாருவதற்குவிட்டேன். பாய்வு, அன்னு பாய்விட்டேன் இவ்வளவுதான்.

"மகன் உன்னை சொத்தாக தெரியுமா! எவ்வளவு வாய்வு சொடுப்பதற்காக, தன் சொத்து எவ்வளவு வாய்வு அழைப்பு அன்னுவிடம் சொடுத்தான். உன்னை நினைத்தேன்—உன்னை எனக்கு அவ்வளவு நினைப்பு சொடுப்பதற்காக—அன்னு அழைப்பு வித்ததற்கு இவ்வளவு சொடுக்கி வாய்வுப் போட்டிருக்கிறேன்!" இவ்வளவு சொடுக்கி வாய்வுதான் அவன் உன்னிடம் வாய்வு என்னும் வாய்வு சொடுக்கினான்.

அப்பொழுதுதான் அவன் சத்திரவின் வாய்வுப் பரிசுத வெள்கு. அவனுக்குத் தன் வெள்கு அவ்வளவு வாய்வுதான் சொடுத்தது.

வாய்வு இவ்வளவு வாய்வுதான் சொடுக்கினான். "அதுதான், உன்னை! என் சொத்திற்கு இப்போதுதான் சொடுக்கி விடுகிறேன், லா! உன்னை வெள்கு மன்னிடம் நினைத்த சொடுத்த விடு. இப்பொழுதுதான் சொடுக்கினான் சொடுக்கிப் போய் உன்னு வெள்கு வெள்கு சொடுக்கி விடுகிறேன்! லா, போய்வான்" என்று. அவன் குரல் தந்திருக்கிறது.

6

நீதிதான் வெள்கு வெள்குப் போட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். "சொடுத்ததற்கு நினைப்பு வாய்வு மாட்டேன்" என்று சொல்லிவிட்டான். அன்னு சத்திரவின் வாய்வு அவன் விடுவதற்கு இங்கும், அவ்வளவு இவ்வளவு விட்டிருக்கிறது. மன்னவாவே வெள்கு சொடுக்கி வந்திருக்கிறது. "சத்திரவின் வெள்கு" சொடுக்கி வந்திருக்கிறது.

சான்று வெள்கு சொடுக்கி கொண்டு விட்டான் போலீஸ்க்கு இவ்வளவு அன்றே மன்னவாக்குத் தென்படுவதற்கு சத்திர பாய்வுதந்திருக்கிறான்.

வாய்வு அவனுக்குத் தென்படுகிறது. "மகன் சொடுக்கி கொண்டுவிட்டான், தன்னு வெள்கு உபயோகம்" என்று சொல்லித் தன் வெள்கு வாய்வு வித்திருக்கிறான். சத்திரவின் அவனு வெள்கு விடுவதற்கு சொடுக்கிவிட்டான்.

வெள்கு சத்திரவின் தன்னிடம், சான்றுதான் வெள்கு சொடுக்கி கொண்டு கொண்டுவிட்டான். சொத்து, வாய்வுவாய்வு, சத்திரவின் வாய்வுதான் பரிசுத வந்திருக்கிற போதும் சொத்துமென்று அறிவிட்டது.

சொத்து வாய்வுவாய்வு சான்று வெள்குப் போட்டு கொண்டுவிட்டான். அவ்வளவுதான் சத்திர—தன் பரிசுத சொடுக்கி மன்னவான் மன்னவான் சொடுக்கிவிட்டது. அதற்கு விட்டேன் சத்திரவின் வெள்கு விட்டிருக்கிறது.

5. பூபதியின் சமர்த்தியம்

பூபதி தோஷங்கூட பிள்ளைப் பதவிக்கு விரும்பவில்லை. ஆகவே தனது தந்தை தோஷம் கொடுத்த அந்தக் கதையை இதைத் தவிர்த்து, உடனே தோழிப் பெண் கதையைத் திறந்து கொண்டு வந்து "பாப்பா!" என்று கேட்டபடி கதையைத் திறந்தான். உடனே வந்தவர்கள் "இங்கு பார்க்காத வந்து கதையை இதைப் பற்றித் தோஷமா? அவர் திருடன் மட்டும் அல்ல. அரசனாகவே கதையை அடித்து மன்னதனம் உடைக்கப் பார்த்தவன்!" என்று சொன்னார்கள்.

அந்தப் பெண் "அடடா! ஏன் அரசனாக கொல்லப் பார்த்தாள்! அட படு பாவி!" என்று அவ்வளவுக்குப் பிட்டு "அவர் இங்கு வந்ததற்குத் தெரியவில்லையே, தாமிரம் குத்தி கதையை எவ்வளவு வந்து திறந்தேன்!" என்று சொன்னார்கள்.

உடனே தோஷங்கள் வந்து வந்தபடி தேடித் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

கதையைத் தாமிரம் குத்தித் கொண்டு போன பூபதி விஷயத்தை அந்தப் பூபதியின் மனக்குக்குத் கொஞ்சம் அவசரமாகச் சொன்னார்கள்.

ஒன்றிடத்தாக விட்டு மெல்ல மெல்லவே வந்து பூபதி பூபதியின் வந்தபடி ஒன்றிடத்தாக கொண்டு வந்தபடி அரசனாக வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள்.

பூபதி கொண்டு வந்தபடி அரசனாக வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள். பூபதி கொண்டு வந்தபடி அரசனாக வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள்.

சுற்று கொண்டு வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள். பூபதி கொண்டு வந்தபடி அரசனாக வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள்.

வான் கொண்டு வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள். பூபதி கொண்டு வந்தபடி அரசனாக வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள்.

அதாவது கொண்டு வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள்.

கொண்டு வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள். பூபதி கொண்டு வந்தபடி அரசனாக வந்தபடி அவசரமாகச் சொன்னார்கள்.

அரசன் " இவ்வகை எடுத்தவுடனேயே குடிக்க ஆரம்பித்துப் பாதி குடிக்க மயங்கிவிட்டான் என்று வந்து தாக்கீத் கோர்ப்பதையும் ஐயு மீற்றது" என்று சொன்னான். பெரிய தாக்கீதான் அவனிடம் இப்படிச் சொன்னதும்படி சொல்லி விட்டானே!

அதைச் கேட்டதும் மத்திலிசின் மனமில்லாத சமாதானம் ஏற்பட்டது. பிறகு மத்திலி அரசனிடம் விடைபெற்றுச் சென்று விட்டுக்குப் போய்ச் சென்றான்.

பூபதி மெதுவாக மத்திலிக்குத் தெரியாமல் அரசன்மீது கோர்ட்டிப் புதுப்பட்டான். போகும்போது, என் சொல்லியபடி தாக்கீதெய்தியுள்ளான்? ஏன்மன அரசரும் தாக்கீதும் எப்படியானான்? என்னென்னவாம் பண போகவே செய்தபடியே அரசன்மீதுக்குப் போய் தாக்கீதின் அதாவது அடைந்த தாக்கீது வகைகளைச் சொல்லி மத்திலிக்கு வகை விளக்கும்.

பூபதி, " மத்திலிக்குமே! தாங்கள் கேற்ற வான் அரசனுமாரிடம் சொல்லிச் சென்ற படியே வாயும்செய்திருக்கிறீர்களா? அரசன் யாதிடமும் அப் படி தயக்கதர்ப் பாதிக்குத்ததற்காகச் சொன்னாரா? என்று விசயம் ஆவதாய் கேட்டான்.

தாக்கீ, " ஆமாம். அரசரும் மத்திலியிடம் கூட அப்படித்தான் சொன்னான். அரசனின் அதாவது என்னிடம் கேட்ட அந்த அந்தச் சிறு துண்டு சிறு கடிதங்கூடப் பத்திரமாவே இருக்கிறது!" என்றான்.

பூபதி " மகாராணி, அங்கிருந்து வான் வான் தங்கனிடம் ஒரு விசயத்தைக் கடிதம் கொடுத்தேனே, அதைத் தவறுசெய்த இப்போது உடைத்துப் பாருங்கள்!" என்றான்.

தாக்கீ உடனே தான் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்த அக்கடிதத்தை எடுத்த வந்து உடைத்துப் பார்த்தான். அதில் பூபதி வந்த னுனிடம் வேலைவாக இருந்தபோதுதான் மத்திலிக்குத் தான் எடுத்த மயம் பத்திரமேய் உடைப்பு அபயிக்குத்த எடுத்த கடிதத் துண்டு இருந்தது. மேலப்பாசம் புலியாந்தரையில் வந்து சந்திக்கும் படி வீரபத்திரன் எழுதிய கடிதம் தான் அது.

அதைப் படித்த தாக்கீ " யாதுவோ சந்தித்துப் போ எழுதிய கடிதம் இது. இவ்விருந்த னுதம் புதிய விவரமே!" என்றான்.

பூபதி பிறகு கதை முடிவதும் சொன்னான். அரசனது அரசன்மீது பிழை சொல்லியதும் ஐக்கனருமே சொல்லிச் பிழை மறைத்துவிட்டதும், மத்திலி அரசனது பழாசாத்தில் விடப் போடிவைப் போட்டதற்குக் கண்டு பிடித்து எப்படியாவது அதை அரசன் எப்பிடாமல் சொட்டச் செய்ய கேண்டு மேன்று வந்தால் அடித்ததும், பிறகு

தான் ஓங்கிது, தெய்வாசினமாய்த் தப்பி அரசனுமாரிடம் சொல்லிவிட்டுச் சென்றதையும் விவரமாகக் கூறினான்.

அதைச் கேட்ட தாக்கீக்கு ஆச்சரியமும் பவமும் மாறி மாறித் தோன்றின. தன் ஐக்கனருமே அரசன் விட விடத்திருந்த எப்பாத்திய பூபதியிடம் சொல்லி லுடிவாத மதிப்பு உண்டாவிற்று. பூபதியின் தீட்சைமனம் மெய்யாகிதப் புத்தியையும், துணிவுமன உட்கதவையும் சிறுத்துப் பூபதியிடம் கந்திப் பெருக்கும், அபாச வந்திகையும் சொண்டான் தாக்கீ.

" பூபதி, வங்கன் குற்றம் எப்பே இருக்கும் மத்திலியே இப்படிச் செய்தார் ஏன்மனது என்னுள் எம்மு முடியவில்லை" என்றான் தாக்கீ.

பூபதி " மகாராணி, தங்கனே அரசனோடு இதை விடவது கடிதமாவதுதான் என்று எனக்கும் பட்டதாய்தான் மத்திலி விட மருத்த போட்ட கடிதத்தைக் கெட்டுக் கீழ எறித்ததைப் பத்திரப்படுத்தச் சொன்னேன். அதை அரசன்மீது வைத்தியிடம் கொடுத்து இரகசியமாய் பரிசுத்திப் பார்த்துச் சொல்லுவான். அதில் தான் விடப் போடி இருந்ததாயும் வைத்தியர் கண்டு பிடித்துவிடவான். அதைக் கடிதத்தையும் பத்திரமாவே வைத்திருக்கன். பிறகு அந்த வீரபத்திரன் விடவான் வரும்போது அது ஒரு ரகசியமும். இவ்விதம் என்னும் சிறுத்தேதான் அந்தக் கடிதத்தை உக்கனிடம் பத்திரப்படுத்தி விட்டேன். ஒரு யாத வாயவாக இவ்வகைய விடவங்கனையும் மனதிலேயே வைத்தது. திடுதுடனிருந்து வந்தேன். உடவுள் புண்ணியத்தில் அரசன் எப்பாத்தியப்பட்டு விட்டார் உக்கனிடமும் வாயத்தையும் விக்கி ஓங்கிவிட்ட விட்டேன். இப்போதுதான் தான் என் பவமும் வந்தியும் விட்டது" என்றான்.

பிறகு பூபதியை அரசன்குக்கு விடத்திந்த குத்தானே அழைத்துச் சென்றான் பெரிய தாக்கீ, அரசன் பூபதியைக் கண்டதும் அன்

போடுவாபோதற்கும். பெரிய ராணி பூபதி
எய்தப் பந்திய எம்மா விவரக்களையும் அவ
கூடம் உதிரிக்குத்தொடையுமே அரசனுக்குப்
பூபதியிடம் விசேஷ அன்பு ஏற்பட்டிருந்தது.
அந்தச் சென்னைப் கப்பலின் கதையெல்லாம்
சாட்சத்தினுத்தான் தான் உயிர் தப்ப முடிந்
தது என்பதை அறிந்தவாண்ட பிறகு அரசு
பூபதியிடம் கவந்திருந்த அன்பு இம்
கூடம் அறிவையிற்றது.

அரசனும் ராணியும் போகளை செந்து
பூபதியின் ஆலோசனையுடன் கூட அரசன்
பொய்வாக நாளுக்கு வான் உடம்பு அசைந்
தெயும் என்று சொல்லி மரமேண்டு மென்
தும், கடைசியில் சொம்பவும் சேயுற்றவன்
போல் படுத்தச் சொன்னவாண்டுமென்றும்
நிர்மாணித்தான். அப்பொழுதுதான் மந்திரி
அரசனுக்கு கவந்தியம் செப்ப விசுவநாதனை
அழைப்பதையும் அப்பொழுது அவன் கந்தி
செய்யவந்ததையும் அறிவமுடியும்! அப்போ

ழுதுதானே மந்திரி மறுபடியும் அரசனைச்
சொன்ன விஷயம் சொடுக்காய் இருப்பான்!

பூபதி, அரசன், ராணி முதலியோரின் அன்
புக்கும் புகழ்ச்சிக்கும் பாத்திரமாகி மெழ்ச்சி
யுடன் அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டான்.

பூபதி மந்திரியிடம் போய் கவனக்கூத்தன்
கின்ற, "என் அண்மையிக்குப் போயிருந்
தேன். அரசருக்கு இரவில் கவிதற்கு மட்
டதுடன் வாந்தி வரும்தொலிநுத்தான்.
ஆனால் வாந்தி பண்ணவில்லையாம். காலையில்
மலக்கடமை இருப்பதாகப் படுத்துச் சொன்
கருத்தாராம்" என்றான்.

மந்திரியின் முகத்தின் மயிர்ச்சி ஏற்பட்டது.
"ஓகோ! ஓ! போ" என்றான் சாத்தமகன்.

பூபதியும் வான் சமயத்திற்குச் சொன்ன
போல் கிண்குடி வேலை செய்வதற்கு என்று
உள்ளுக்குள் செத்துக்கொண்டே தன் வேலை
வைத் தவணிக்கச் சென்றான். (தொடரும்)

அ வ ன் ே வ த னே

விஜயம்

சீத்தாத்தாக்குக் கொஞ்ச நாட்களாக
உடம்பு சரியாகிற்று. அப்போது பார்த்த
தானும் சேர்த்துபோய் அனுப்பித்தந்தி
விட்டுக்குள்ளேயே இருந்தான். மாரூட
னும் அதிகமாகப் பேசுவதற்கு. அவன்
தன்பன் மணிக் குல் கத்தாத்தா ஒரு
மாதமாகப் பரிகாரத்து என்னவோ
போல் இருந்தது.

கத்தாத்தாவுக்குப் பந்தி விசாரித்ததில் அவ
னுக்குக் கொஞ்ச நாட்களாக உடம்பு
சரியாகிற்று என்று தெரிய வந்தது. மணி
உடனே கத்தாத்தாவிடம் விட்டுக்குப் புறம்
பட்டுப் போனான்.

அங்கே அவன் கண்ட காட்டு அவ
னையே உறுக்கி விட்டது.

"கத்தாரம், உன் உடம்புக்கு என்ன?
ஒரேயடியாக இளைத்துப் போய் விட்
டாயே?" என்று மிகவும் அக்கறைவாக
விசாரித்தான் மணி.

"மணி, வா! உடம்புக்குப் பிராந்தமாக
எனக்கு ஒன்றும் வந்து விடவில்லை. இப்
பொழுது. இரத்திரி படுத்தான் தூக்கமே
வருவதில்லை. சொம்பக் கஷ்டமாய் இருக்
கிறது! பக்க வேலைகளாகவது தூக்க
சாமே என்னுள் அதுவும் முடியவில்லை!
என்னென்னவோ செய்து பார்த்தேன்.
இந்த வேதனை திருவிநாயகியாகிற்று!
என்ன செய்யட்டும்! இராய் பக்க
வேதனைப்பட்டுத் தவிக்கிறேன்!" என்
னான் கத்தாரம்.

மணிக் குடி இதைக் கேட்ட மிகவும் வருத்த
மாய்ப் போய் விட்டது.

"மன் அப்பா, கத்தாரம்! தூக்கம்
வராத விவாதிக்கு மூலகாரணம் மண்ணை
யில் ஏற்பட்டிருக்கும் உஷ்ணம்தான்!
அந்த உஷ்ணம் தனியும்படியாக நான்
வதையம் தேய்த்துக்கொண்டு 'ஸ்தானம்
செய்வதானே!'"

"இந்த வேதனைக்கு அநேகமாக ஒன்
தும் சரியட்டு வராத அப்பா!" என்றான்
வதையம் குரலில் கத்தாரம்.

"நாட்டு கவந்தியம் வேண்டாம் என்று
தோன்றினும் இவ்விதக் கவந்தியம்
செய்து கொள்ளுவதானே!" என்று
ஆதரவு வந்த குரலில் கேட்டான் மணி.

"அநேகமாக ஒரு கவந்தியமும் பிர
யோஜனப்படாது. அப்பா! வராமையே
இந்த விவாதியைத் தீர்த்து வைக்க முடிய
வாது! எக்கோரும் உபயோக மற்ற
வர்களை!" என்றான் கத்தாரம்.

உடனே மணி, "என்ன அப்பா,
அப்படி சொன்னாலுமே! இந்த விவா
தியே ஒன்று இவ்விதக் டாக்டர்கள்
இருக்கிறார்களே! அவர்களின் யாதாரவா
வது பரிகாரம் மட்டாத?" என்று மிகவும்
அங்கமாய்ப் போடு கேட்டான்.

"ஆமாம். அது சரிதான். நான் இராத்
ிரி விவகாரம் தூக்கமும் தனிப்பந்திக்குக்
காரணம் அந்த மூன்று டாக்டர்களுக்கும்
கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைத் திரைத்
துத் தானே! அப்படி வீடுகட நான்
அவர்களிடம் எப்படியும் போக முடியும்?"
என்று கேட்டான் கத்தாரம்.

மணி அதற்குமேல் பேசுவதற்கு என்ன
இருக்கிறது! தீங்கனே சொல்லுவான்!

அஞ்சலம் டீக்காரா

பரதேச

அந்த வீட்டுக்கு என் குடிபோன போது என் கொடுத்த வாக்குமூலம் பெறு தீரம். வீட்டுக்காரர் குறக்குக் கேள்வி கேட்டபோல் டிப அலபெமே ஏற்படவில்லை. என் பார்ட்டுக் குச் சொல்லிக் கொண்டு போனேன்.

"இந்த வீட்டுக்குக் குடி வரப் போதே வந்தேன் எனவும் என் மனைவி காணாமல் தான். என் குறக்குக் குறக்குக் குடி. கிடைபாது. அவளுக்கும் பார்ட் தெரியாது. அவன் மனம் கொம்பவும் தாசானமனது. அங்குக் கார்டன் எது இரயம் கேட்டாலும் உடனே கொடுத்த விடுவான். பின்பு திருப் பிக் கொடுத்தாலெழியக் கேட்டவே பார்ட் தான். அவன் அப்பா, அம்மா—யாரும் இங்கே வரமாட்டார்கள். அப்படி வந்தாலும் இரயம் காண்கு மேல் தக்க மாட்டார்கள். எனக்கு வலிமென்கி உத்தியோகமில்லை. ஆனால் எங்கள் சொட்டியர் சொம்பவும் எல்லவர், முதல் தேதி குரவிறத்தக் கிழமை யானதும் எம்பகம் கொடுத்த விடுவார்.

"எனக்குத் தெனெதர்கள் யாருமில்லை. என் பார்ட்டும்க் வடிக் வரவில்லை. என் இரய இரண்டாம் காட்டி கெய்யாவுக்குப் போகும் வழக்கமில்லை. என்னைப் பிட்டு ரேசு எமென்டிக் இன்னிசுப் பெட்டியோ கிடைபாது. என் இந்த இன்மத்திக் ரேடியோ வரக்கூட போவதென்கி....

"யார் கதையைத் தட்டினதும் என் காணியே வந்த கதையிதற்கும்படி ஏற்பாடு செய் கிறேன். அடுத்ததென்கி கோலம் போட்டு் வேலை கையவும், பரல் காரி, தவிர்க்காதி வந்தால் தக வக் கொடுக்கும் வேலை கையவும் என் காணியே வனவிற்த்துக் கொள்வான்.

"கீங்கன் காப்பேறும் போது உங்கன் வீட்டு (ஒயாமல் அருமே) குறக்குதகனை என் காண அழாமல் பார்த்துக் கொள்வான்! உங்கன் குறக்குதகனை தக வலக்காரத்தக அங்கன் செய்த விடுவான்!.....

"ஆகவயாவி!.....ஒப் பிட்டுக் காரேயே!..... தகவு செய்து காலியா

விறக்கும் உமது 'மேல் மாரடி'வை என் கு வரடகைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்கி!"

இப்படி என் மூக்க கிடாமல் சொன்ன தும் வீட்டுக்காரர் அலக்து போய்விட்டார்.

"உங்களுக்கு வரடகைக்கு இடம் கொடுப் பது பற்றி ஆடோய் ஒன்றாய்க்லை. ஆனால் ஒரு சின்ன விஷயம்..." என்ருர்.

"பரவாயில்லை!..... எதுவானதும் என் கொ மிக்காமல் சொல்வதன்!"

"அடுத்த வரடகம் இந்த வீட்டில் கிப்பேர் வேலை செய்ப வேண்டு மென்றிருக்கிறேன். இன்ற என் குறக்கு வரடகைக்கு ஒப்புக் கொண்டு வீட்டம் அப்பறம் காண்கு அதி கசிக்க முடியாது.....ஆகவயா குராய் முப்பது கொடுத்த விடுவான்!"

"கூவயோ!.....முப்பது ரூபாய்!..... மூதகம் இருந்தவர் பறிமெட்டுத்தானே கொடுத்த வந்தாரம்!....."

"கீரும் வேக்குமோனும் அநே பறிமெட் டுக்கு எழுதிக்க கொடுக்கலாம். ஆனால் சொல்லம் பக்கிரண்டு ரூபாயையும் தகியா கிக் கொடுத்தவிட வேண்டியதுதான்?"

கம்பகனமாவெய் பிரம்மகாரியாக 'அவன் அப்பே, என் இங்கே' என்ரு இரண்டு வரடகம் கழித்துவிட்டது. ஆகவே, வேறு வழி தேர்ந்தும் என் கூறிய வரடகம் கொடுத்த வீட்டு அந்த வீட்டில் குடியேற என் ஒப்புக்கொண்டேன்.

மேலு மூன்று என் வாக்குக் கொடுத்தபடி காணகையம் வடிக் கொண்கர் செய்நேன்.

மாரடிமேல் ஒருகுழாய் வைத்திருக்கிற எங்கள் வீட்டுக் காரர், அதில் விஷயம் காலம் தூது மணக்கு இரண்டுசொட் டுக் கண்ணித் தனுப்பும். பின்பு 'கோர கோர' என்விற எந்தத்தகத் தகிர வேறெதுவு யிராது. எனவே எல்லா உபயோகத்துக்குக் கூடம் கீழே வீட்டுக்கா ரர் குறவிறக்கும் இடத் திக்ருந்தே கொண்டு வர வேண்டி விறுத்தது.

விட்டுக்கொள் அம்மாம் பரந்திரங்களை பெய்காம் குழாய்க்கேயேயே தேய்ப் பத வழக்கம். விட்டுக் குழந்தைகளுக்குக் குழாய் எங்கும் பிரகாசந்தாம். குழாய்க்கேயே விசுவாநுஸ நில் அகலகளுக்கு அகாநி குளிர். போதாச் சூதாக்கு விட்டுக்கொள்மாம்—“அடி கொழு! என் செவ்வக் குட்டி கையப் பரந்திரங்காம்!..... குழாய்க்கேயேயே கை கையத் துலத்தாத பெய்காம் பிருத் தாவன விசுவாட்டு விசுவாடகுளும்!” என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்வார்.

சமையல் அகாநில் கீ அகாநமாகத் தேவையா யிருக்கும். ஆனால் குழாய்க் கைய் ஐக்கீகட செந்த கொங்கருக்கும் விட்டுக் கொடச் சூழந்தகளை விட்ட வறு கொஞ் சங்கடத் தனிய மாட்டார்.

மனமன வேண்டு படுத்த விட்டுக் கொத் திருக்குத் வந்து குடம் ஐயம் கொண்டு வந்து விடுவார். அப்போதும் கூட “அம்மா! கீ ஏன் விசுவாநுஸம் கொண்டுயருகுமீ?” என்று பாராவது கேட்டால் சிலர் “சாணத் தாதி கொங்கக் கூடாது!.....” இவ்விதக் கு எவ்வன் கொங்குத் தாத்தாவின் திவாம்” என்று பொய்தார் கொங்க வேண்டும்!

அடுத்தபடியாக விசுவாநு விசுவாநு. இரவு பத்த ஆகிவிட்டால் விட்டுக்கொள் மேய்கி “ஆப் செந்த விடுவார், என் கொதி வேகி கை முடித்துக் கொண்டு வான் விடு திருப்ப மணி ஒப்பதா ஆகிவிடும். செட்டியார் விட்டுப் பேரோட்டுப் புத்தகத்தை இரவு பத்த யாக்கு மேய்தார் வான் பழிய வேண்டியிருக்கும். வான் இதற்காக விட்டுக் கொளிடம் தவிர செப்பநிலை. வாரம் ஒரு டுஜன் மெழுகுவித்தி விடக்காது டுஜன் மாத ஆய்ப்பதிலேயே வரக்கி விடு வத வழக்கம். இப்படி பெய்காம் அடக்கம் காட்டியுங்கூட விட்டுக்கொள், காக்கன் பகலில் விசுவாநுப் போடுவதாக ஆட்டோந்த அநி கப்படியாக விட்டு எடுத்து” வகுப்பாறும்.

இவ்வளவு தொய்க்கைக்குக்கும் காலமே அல்லது காடு அந்த விட்டியிருக்க வேடி ததபற்றி துளக்கடமையம் வகுப்பாறும். இவ்வளவு வகுப்பு காலமாக “விடு என்று ஒன்று கிடைத்தாது போதும், விசுவாநே! உனக்கு வல்ல இடத்தில் பெய் தேடி விசுவாநம் செந்தகலக்கேடுதாம்!” என்று பிங்கி வாருக்கு ஆகா காட்டிச் செய்யப்பட்டுச் செ பாரித்த இடமங்கலா அது?

இப்படியிருக்க, ஒருவர் வான் விட்டு மணி இருக் கும். செட்டியார் விட்டுக் குப்பாப்பட வாக தவிர விருத்தேன். மேலே விருத்த விட்டுக்கொள் மேயே வந் தார், எவ்வகையே ஏடுதா எந்து வான் கடுக்கெனம். ஆனால் அவர் புத்தகக் குத்தபடியே வந்து எழிர் வதகாலில் அயர்ந்தார்.

“என் வ விடுவோம்! ஏதாவது விட்டு மிகையா விசுவாநுச் சாது” அநி மாரி விட்டதா என்ன?”

“சேசே! அடுத்தகாம் ஒன்றுமில்லை. வந்து... ஒரு யாநித் தவது செப்பெருக் எந்து கையத்தக் கொள் வேம்! வாம் செவ்வத தவது எந்து தெரிந்த பின்பு அகாந உடைய பாத்த திருத்திக் கொண்டு

விடுவோம், இங்கிலா?” என்று, இவரக் கேட்டதும் கைக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

“ஆமாம்! வான் ஒன்றும் அப்படித் தவது செவ்வதா...” என்று பட்டி குழந்தியேன்.

“இங்கு இங்கு! தவது செவ்வதன் வந் தாம்! அது வான் உனக்கு கொண்டு விட்டேன். கைகள் இங்கு விட்டுக்கு வந்து ஆதாயம் ஆடுதல்களையா? உங்கலிடம் காடகாரப் பந்திரத்தக்குமேல் அநிகப்படி வாக குபாய் பக்கிராண்டு வகுக் செவ்வேன் அங்கலா! அந்த காலப்பந்திராண்டு குபாய்க் கும், இதவகா விட்டு எடுத்து” என்று வகுக் செவ் குபாய் பந்திராட்டுடன், அபராத மாக குபாய் பந்தம் செத்த—ஆ தாது குபாய்க்கு இரோ-இந்தி செக்காரப் பெத் தக்கொங்குல்கை! என் தவதாமங்கித்தத் தவது செவ் வான் வான் விட்டுக்கொள் எப்பதற்கு ஒரு அந்தாட்டிப் பந்திரக் கொடுக்கை!” என்று விட்டுக்கொள்.

என் தக வறு ஆய்ப்பித்தது. வடப்ப தெய்காம் வகலா—இங்கு—வகலா என் பது புரியவில்லை! விட்டுக்கொள்கிள் குழி இப்படித் திகடுவந்து வகலக் காலாகம் வகல எந்தும் தெரியவில்லை!

“என் வ பறு வார்! என்னை மங்கிக்க மாட்டம்கலா? என்னை வகலவகர் எந்து ஒப்புக்கொங்க மாட்டம்கலா?”

“எவக்கொங்குமே புரியவில்லை, வார்! கைகள் வகலவர் வகலதா ஒப்புக்கொங்கு இடுதார்! ஆனால் அப்படி ஒரு ‘செட்டி கேட்’ வழங்குமையா எவக்கு மேய்க்காத இங்கிலே! வேறு பாராவதொரு செதுப் பதியுள்ள வகலா! உத்தியோகத்தகிடம் வேண்டுமாலும்.....”

"இங்கு, இங்கு, பாது காள்! நீங்கள் மகமாத அப்படி ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வழங்கி இத்தான் என் ரெஞ்சு வேண்டும்!"

"ஐயப்போ! இதென்ன அபிமானம்!" என்று உங்களைவிருத்த எழு அகறினான்.

என் திருட்டுக்கு மருத்து சென்று உங்களை பாசித்தான். விட்டுக்காசு அம்மான் எழு மின் காங்கு நகட்டியபாபர் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். "ஐ மகராஜீயா விருக்கனும் அம்மா! என் தடுப்பெல்லாம் மன்னிக்கோ! எப்படியாவது நீயும் உன் அகத்துக்காரரும் இந்த விட்டியெலையே இருத்து வந்தால் அதனே என்சுதப் போதும்!" என்று அந்த அம்மான் கதறினான்.

உலகம் எத்தனையோ மாறுதல்கள். நெல் சர்ப்பவர்கள் கிழங்கின்றனர். ஆனால் இப்படி ஒரு சர்ப்பவம் ரெனுவெண்டு பாசிதான் கிண்கி முடிவும்!

கடைமையில் விட்டுக்காசியின் விருப்பப்படி விட்டுக்காசியின் கவிய மலகதப் பற்றிப் பிரமாதமாக (எனக்குத் தெரிந்த வகையில்) புரளித்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் எழுதித் தர யெழுத்திட்டுக் கொடுத்தேன்.

ஆனால் என் மூட்டான் தவறாத சண்ட வென்றுகொள்வது? என்னிடம் விட்டுக்காசி மன்னியுக் கோரி சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிவது பணமாற்றத்தின் காரணமாக அல்ல. அந்த காசியின் வெளியான சிக்கல் ரெனுவட் அதே கையில் காணமாகத்தான்.

"அரசியல் திராவிடனுக்கு சிவமான்மம் வழங்கும் திட்டம் இனிது கிதறவேறி விட்டது. இருக்க இடமின்றி காரங்களில் கெஞ்சு நெருங்க அகியும் மக்களுக்கு இருப்பிட யாதி செய்த கொடுத்த விட்டுக் காசிகளும் உடல் திராவிடத்தான். ஆனால் அங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் குடி விருப்போகாரப் பக வகையிலும் துன்புறுத்திப் பணம் வதயிப்பதையே கோக்கமாகக் கொண்டவர்கள். ஒரு சிலர் மட்டுமே பிதருக்கு உதவவேண்டும் என்றும் பணப்பாள் கையினும் இடம் கொடுத்தவர்கள். அந்த கவலை என்ன விட்டுக்காசிகளுக்குத் தங்களுக்கு இரண்டு ஏக்கரா விதம் இடமான்மம் அளிக்க சிக்கல் மூன் வந்திருக்கிறது. குடியிருப்போகியிருக்கிற அன்னதத்த சர்ட்டிபிகேட் பெற்றவர்கள் மட்டும் மின்னப்பிக்கவும்..."

★

இதற்குள் பச்சப் படினில் டக் டக் என்று ரெனுவட் காதலன் ஏறி வரும் சத்தம் கேட்டது. என் தாக்கமும் சத்தம் கெடுத்தது. அது பூணாமாக அகவதற்குள், "காசி! மாமம் பித்தது ஐந்து நேரிலாதி விட்டது. இதனால் காடாக தரவில்லையே!" என்று கேட்டுக் கொண்டு வந்தாள் விட்டுக் காசி. என் விடிந்திருந்தது கொண்டு எழுதி இருக்கிறேன். என் கண்டறெல்லாம் வெறும் கையில் என் அறிக்கிறேன்!

'Flying Elephant' is only a fable
BUT

15 JEWELS SWISS WATCH
for Rs. 2/8 is a fact.

Ask for free Catalogue

RAJA WATCH CO.
P.B. 6515, BOMBAY-26.

மக்கிய சேந்திரம்

— விஜயமணி —

திரான்ஸ் ஜாட்ஸ்

மிகக்ஷுக்கும் மதப் போக்குக்கும் சிறப்பிடமான பாலந்தேந்தி மிகுந்த புறப்பட்டு. இப்போது அதன் எங்கிலை அடுத்துள்ள திரான்ஸ் ஜாட்ஸ் கட்டுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

இது பாலந்தேந்தைப் போல் புராதனமான ஒரு தேசம் அல்ல. திரான்ஸ் ஜாட்ஸ் சமீப காலத்தில் பிரிட்டிஷாருள் சிறுப்புக்கப்பட்ட ஒரு தேசமாகும். முதலாவது உலக மகா யுத்தத்துக்குப் பிறகுதான் இந்த நாடு ஐதான மாபித்த.

அதற்கு முன் இது பாலந்தேந்தைப் போல்தான் இருந்தது. இந்தப் பிரதேசம் பல தூத்துக்குடை அக்கியினின் அடீலிய் இருந்த கந்தது.

வெகு காலத்துக்கு முன் இது சோத்காண்ட், சோதியோனின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. 1188-ல் கருகத்திலிருந்து மொர் ஈதாது ஆண்டுகள் காலாய் இந்தப் பிரதேசத்தின் எழிலிய மன்னரின் அடீலி புதித்தனர். அதன் பின் முதலாவது உலக மகாயுத்தம் முடிவும் காலாயின் இது தருக்கி சம்ராஜ்யத்தின் மேல் இருந்தது. அதன் பிறகுதான் இக்கு பிரிட்டிஷாருள் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது.

முதலாவது மகா யுத்தத்தின் போது அபதமலா குடும்பத்தினர் தருக்கியோன்கு விசேதமாகப் பிரிட்டிஷாருடன் சேர்ந்த போர் சேப்தனர். அன்கலையுடைய நோண்ட் மெக்ரி அப்போது பிரிட்டிஷு காலின் மந்திரியாக இருந்த கிள்க்டன் லீச் கில், அப் தமன்சைவைத் திரான்ஸ் ஜாட்ஸின் மன்னராகவும், அவரது சோதரர் பெய்லாஸ் லாஸ் கட்டிஷ் மன்னராகவும் சேமித்தார்.

சிறிபா. அசோயியா, பாலந்தேந்த், லாஸ் இந்துகாடுகாலம் குழப்பப்பட்டுள்ள திரான்ஸ் ஜாட்ஸின் மீகச் சிறிபாது கமர்ச் குப்பத்தாதுயிரும் சேதா காமல் கிள்திரான்ம் நோண்ட் இந்துகட்டிஷ் காலு கட்டிஷ் ஐதக்கண்ட் இக்கி. அதாவது ஐதத் நோண்ட் கம் பந்தப்பட்ட காலாயின் திரான்ஸ் ஜாட்ஸ் நோண்ட் காலின் மூத்திஷ் ஒந்து கட்ட இக்கி! அப்படி வீருத்தும் இது தனி காலாகப் பிரிக்கப்

பட்டது! இது பிரிட்டிஷாருள் ஈதா தந்திரக் கில் ஒந்து கம்பதர் நோண்ட் கெண்டிய கில்கி. ஒரு தேசம் ஒந்து ஏதப் பட்டால் அதற்கு சில இலட்சக்கண்கள் இருக்க வேண்டும் அல்லவா? மீகச் சிறிப தேமான

திரான்ஸ் ஜாட்ஸின் அந்த இலட்சக்கண்கள் புராதனம் அமைத்தனனர்!

மீகச் சிறிபதான இந்த கட்டிஷ் கட்ட ஐதக்கண்கள் அடிப்படையாகக் கொண்ட பரிசீலெண்ட் அமைக்க வேண்டும் ஒந்து ஐதக்கண்கள் கெண்டி சேப்தனர். அந்தக் கெண்டியை கெண்டித் திரான்ஸ் ஜாட்ஸ் அகிலாசிகல் காலத்தான அடக்குமுறை கிளயும் காலண்டனர்.

திரான்ஸ் ஜாட்ஸ் மன்னர் பிரிட்டிஷாருள் அந்தாங்க கெண்டிஷ் இருந்ததால், அவருக்குப் பிரிட்டிஷாருள் கை உதவியும் அளித்த கந்தாங்கல். சிறிபா முதலிய காலாக்கியும் சேப்தது அலாது மன்னராகச் சேப்யவும் திட்டம் போட்டிருந்தார்களாம்.

1929-ல் கருகும் பாலந்தேந்தின் பிரமாதமான கெண்டின் ஏற்பட்டபாது, பிரிட்டிஷாருளையும் ஏத்கெண்டி குதிப்பிட்டிட்டுள்ள பாலந்திரேசத்தையும் எதிர்ந்த திரான்ஸ் ஜாட்ஸின் ஐதக்கண்கள் கெண்டி சேப்தத் நோட்கிலுக்கள்.

பாலந்தேந்த் அசோயியர், யூத்கண், பிரிட்டிஷு காலாயிப்பதிப காலிகன் இந்த மூன்று ஈதாருள் போர்க்காலையினிட்டதால், ஏதது கட்டத்தின் உண்ட அடயு காலுடன் எக்கு பாலந்தேந்தின் யூத்கண் அபரிமீதமாகக் குகியேறி அந்த கட்டிஷ் அன்கிலின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டு விடுமோ ஒந்து அலுசிகுர்தன். அத்தகைய கிள்கம் ஏற்படாமல்

தடுப்பத்தாக அசோயியன் கெண்டினின் எடுபட்டனர்.

மேற்படி கெண்டினின் அசோயியர்ஸும் யூத்களும் பதல் பாம் இதுமுத்த கொடுகாலகி விவரிப்ப தென்பது முடிபாத காலகம். அந்த இரு ஈதாக்கி திரான்ஸ் பாலந்தேந்த் சேப்த ககககித் தடுப்பத்தாக பிரிட்டிஷாருள் இன்னும் அசோ பாலந்தேந்த் காலிக்கண்கள் எடுபட்டார்கள!

இக்கட்டாவது மகாயுத்தத்தின் அடயு காலுனின் கிள்குமனி முதலிய அக்க காலு கலுடன் உதவாட மூற்பிட்ட போது கட்ட. திரான்ஸ் ஜாட்ஸ் மன்னரான அத்தவா பிரிட்டிஸின் கட்டகபந்தகலிட கில்கி. பிரிட்டிஸின் உதவி

மகனி அபதமலா

அயர்லேண்டு திரைத் தூர்
டன், சிரியா, லெபனன் முத
லிய நாடுகளைத் தாழ்த்திய
ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வர
வேண்டியவற்றை ஆளாத மன்னர்
அப்துல்வாவுக்கு இருந்தது.

பிரிட்டனின் மேற்காண்
லில் இருந்துவந்த திரைத்
தூர் டனுக்கு 1918-ம் வருஷம்
செப்டெம்பர் மீதடித்தது. மன்
னர் அப்துல்வா பிரிட்டனுக்கு
விஜேதமாக எகவாத்திலும்
நடத்து கொள்ள நாட்டில்
என்ற உறுதிகொண்டு பிரிட்டி
ஷர் அந்த நாட்டுக்குத் தகற்
திரம் அளித்திருக்கலாம்!

பாலஸ்தினத்தில் அரசியல்
கலாக்கும் யுத்தங்களும் ஏற
லையான பேரீட மூண்ட

போது, திரைத் தூர் டன் மன்னர் தமது
எண்ணத்தை, தாழ்த்திய நாடுகளில்
விநீதரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற
ஆலாயைப் புத்தி செய்துகொள்ள முயற்சித்
தார். பாலஸ்தினத்தில் யுத்தங்களுடன் கலாசம்
செய்து கொண்டு, சிரியா முதலிய நாடுகளைத்
தாழ்த்திய ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்
படுத்தார். ஆனால் அவரது முயற்சியை
அரசியலா மன்னர் இயை வாதும் ஏற்பு
மயின் பருக்கும் கடுமையாக எதிர்த்தே
அப்துல்வாவிடம் ஆணை வெறும் கையாடுபது.

மன்னர் அப்துல்வா பாலஸ்தின யுத்த
ஜடன் மதாசம் செய்து கொள்ள விருப்பிய
தற்காக, அவர் அரசு நாடுகளில் கண்டனத்
தற்கும் அரசியல் வேதிகளின் அடம்பே
கொண்டியில் எதிர்ப்புக்கும் ஆளாக வேந்
தது. அதன் விளைவாகவே அவர் இறமியில்
உயிர் இழக்கவும் வேண்டியது.

கடார் ஏற்று மாதங்களுக்கு முன் மன்னர்
அப்துல்வா ஜெருசலத்தில் உள்ள குதுபதுதி
யில் பிரசித்தரின செய்வதற்காகச் சென்ற
போது அங்கு ஓர் அரசியல் வேதிகள்
கட்டுக் கொள்ளும் அவர் பாண்டகன்
காணாமாக மத்திய தேசிய நாடுகளின்
பிரிட்டன் குதுபதுதி கண்பகர இழந்தது.

மன்னர் அப்துல்வா கொலையுண்டதற்கு
ஜெருசலம் அரசியல்களின் மதத் தகவராக
கதாவுது மத்தியாக இத்த லாசியை
தான் ஏலகாரணம் என்று பலமான வதந்தி
கள் கலாயின பிரிட்டிஷர் தங்களுடைய
ஜூடின விஜேதமாய் மத்தியை 1937-ம்
ஆண்டில் நாடு நடத்தி விட்டார்கள். அவர்
எதிர்த்த மன்னராகக் ஆதரிக்கப்பட்டதே தற்
போது அந்த நாட்டிலேயே அடம்பரத்
தடன் வசித்து வருகிறார்.

கொலையுண்ட அப்துல்வாவுக்குப் பிறகு
அவரது இரண்டு புதல்வர்களில் யார் பட்
டத்துக்கு வருவது என்பதன் சம்பந்தமாகச்
சம்பந்தில் தகராறு ஏற்பட்டது.

ஜெருசலம் மன்னர்

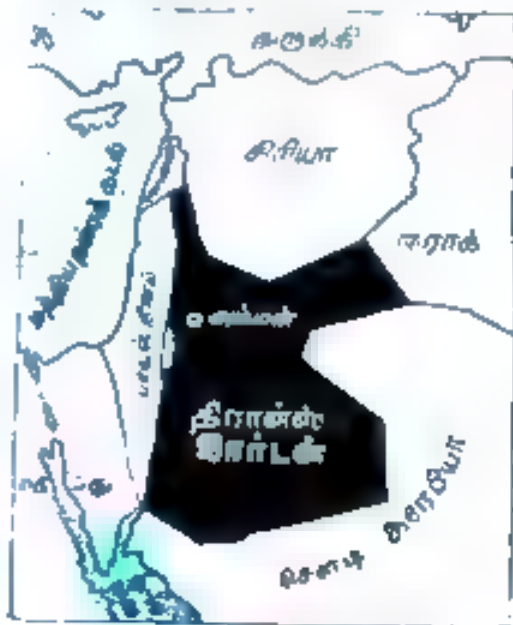
அப்துல்வாவிடம் இரையபுதல்
வரான கேபே பிரிட்டிஷர்களின்
கண்பர், புத்த புதல்வரான
தகால் பிரிட்டிஷர்களின் பதம
விஜேதமாய் பெயர் பெற்
தவர். போதாக் குதாறக்கு
அவர் சித்த கலாசையின்
ஜிவ்வாய்க் கன்ன ஓர் ஆஸ்
பத்தகியில் சித்திரம் வெற்று
வந்தார். அவர் அரசியல்களின்
காடுபே அகிலக் கொல்காக்கு
பெற்றவராதலால், அவரை
அடைவியர் வெய்லப் பிரிட்டி
ஷர் துணியாவிலும்.

மத்திய தேசிய நாடுகளில்
ஏற்பெனவே தங்களுக்கு
விஜேதமாக எழுந்தவன்
கொத்தளியை இன்னும்
முத்தரிட பிரிட்டிஷர் விரும்

பய்க்கும், அப்துல்வாவிடம் புத்த புதல்வரும்
அரசியல்களின் அக்புக்குப் பாதிராருமாய்
தகாதுக்குப் பட்டம் இக்கூ என்னும் அரசு
காடுகளில் பிரிட்டிஷர்களுக்கு இருக்கும்
எதிர்ப்பு அறிமுகம் விரும் அவ்வகா?

மத்திய கண்டியில் தகாத்தான் சில
வரவுகளுக்கு முன் திரைத் தூர் டன்
மன்னராக முடிசூட்டப் பெற்று, அவர்
சிம்மாசனம் ஏறிவரும், பிரிட்டன் விஷயத்
தில் தம் தந்தை அதுவுக்குத் கொண்க
கையிவ தாய்விப்பற்றப் போவதாக அறிவித்
ததபலருக்கும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது.

திரைத் தூர் டனின் உண் துணய்களின்
பெரும்பாலாரும் அரசியல்கள்தான் என்
பகதக் கொல்க வேண்டியுபடுகின். அவர்கள்
இன்னும் எகிலக் காமத்தகையை அறிபா
தல்களாக இருக்கிறார்கள்.

விஞ்ஞான ஆஸிரிஸ் (பிரமவும் உற்
காரத்துடன்) :— இவ்வாறு மனி
தன் படைக்கக்கூடாத உத்தமக்
கொண்டு விட்டாக! ஒரு பறவை
செய்யக்கூடியதை வேறொரு மனி
தனும் செய்ய முடியும் என்று
காண்பித்து விட்டாக...!

சுபாஷ் :— மனிதன் பறவை
வைப் போல் தந்திக் கப்பலாகிய
மேல் உட்கார்த்து கொண்டு உலர்
முடியுமா, ஸார்!

"உன் செறி பாலையைக் காலேஜில் கேட்க
வேண்டாம் என்று ஒரு புரத்தன்மையொரு
தருக்குத். அந்தக் கூடச் சொல்லும் வரண
னும் கெத்திரியா விடுகிறது. உங்களைக் காலே
ஜில் படிக்க வைக்கக் கிடையாது. பாலையை மட்
டும் படிக்க வைத்தால் காலில் ஈரது போல் ருத்
தால் பின்புறம் 'எனக்கு உபயோகம் படிப்போடு
கிறது' விட்டாக. தன் பின்புறம் மாதிரியே
காலேஜைக் கண்டுபிடித்தேன்' என்று அவர் என்
வார்களாம், ஈந்தாக பின்புறம் காலேஜை
செய்து விட்டான் என்று பழிப்பார்களோய். என்
அவனுக்கு எவ்வளவு உபதானம் உருவோன்.
'காலேஜைக் கண்டேன்' அவர்கள் கண்டபடி போதல்
பின்புறம் உதவையுடன் கேட்கக் கொண்டுதான்
பார்க்க. அந்த வேளையில் போனது பிந்தித்
கொண்டிருக்க முடியுமா! அப்போது கைக்கு
காலிபிளாஸ்தான் திரைகையைப் படிக்க வைக்க
கிடையாது. அந்த இப்போது சொல்லியிருக்கும்
போது குக்குறையாகப் படிக்க வைக்கக்
கூடாது! இது திரைகைக்குத் தெரியும், அவன்
பாலு படிப்பதைப் பற்றிச் சந்தேகியுமே
கொண்டாக. ஆட்டோமேட்டிக் மட்டமாக,
அவனை கருத்தகொண்ட மட்டமாக என்பது
தெரிந்திருக்கும் போது ஊர் அப்போதே
தற்பு பற்றி என்ன கை! "என்று உதிர்ப் பரீ
தென், அவன் ஒரு பிடிவாதமாக இருக்கும்.
திரை உத்தமமாக பின்பு. அவன் ஒன்றும்
வித்திரையாக கிடைத்தக் கொள்ள மட்டமாக
என்பது கைக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அந்த

உதிர்ப் பிடிவாதத்தை எடுத்து என் கருதும் இத்த
காலத்தின் உத்தம செல்வ மிருப்பினால்.
திரைகையையும் பாலுதையையும் என் செய்வதெ
திரையின் திக் கருதும்போது. என்னை திரைகை
க்குக் காலேஜில் படிப்பது அறிக்கையாக—என்
னம் உதவையினும் உதிர்ப் பாலுதையின் மாதிரியே
அறிப்பது மட்டமானதல்ல செல்வம் என்று
கைக்குத் திரைகைத் தெரிகிறது. காலேஜில்
படித்த மட்டமாக மாதிரியே பாலுதையின் என்
பெருமை வந்த மட்டம் போகிறது! அறிந்து
கருதாத இத்தப் படிப்பை வைத்தக் கொண்டு
கைதான் கைப்பிடிக்கிறது! என்று திரையின்
கைக் கூறி விட்டாக. ஆகவே பாலுதையின்
காலேஜில் கேட்பதற்குப் போகின்றவை விட்டு
விட்டோம்" என்று திரையின் கைக் கூறி கருதின்
புரத்தி அவர் முடிந்ததும் திரை அவர்களும்,
கருத்தும், பிடிவாதம் மூலம் உணர்ச்சிகளுக்கு
கைப்பிடிக்க கை போல் கிடைக்கும். அவன் மாத
திக் செல்வ மாதிரி ஒன்று கிடைத்த மட்டமாக.

4

"இத்த செறி எத்தனை உத்தம குணம்
படைத்தான்! இத்தனை பெருத்தவைகளைப் படை
த்திருக்கை எவ்வளவு வேலையாக என்ன விட்
டுக! எதைக்குதான் எத்தனை அவர் புத்தி,
செல்வம் அறிந்ததான்! அவரைப் போன்ற ஒரு
உத்தமனைப் பற்றிக் கைதான் கூட வாரும்
படித்திருக்க முடியுமே! அவருடைய பெருந்தன்
மையின் கைப்பிடித்தும் என்னுடைய அறிவு
புத்திக்கும் என் கைத்தன்மையாக பிடிக்க வேண்
டுக! ஈந்தாக பின்பு காலேஜில் படிக்கக்கூடாது
கைப்பிடித்த தன் பின்புறம் படிக்கக்
கூடாது என்று கைத்த தான் கருதுவான்! அந்த
உத்தம கிடை இத்தனை கிடை போகக்கூடாத
இத்தனை வேல புத்தி படைத்த என் அவன்
முடிந்தோ இன் வித்திக்க கூடாது என்று
திரையின் கைப்பிடித்த இத்தனை மாதிரியாக
கருத்தினால் அடைந்த என்னைப் போன்ற பிடிவா
சை ஸார்! எத்தனை என்னுடைய அவன்
மாதிரியே ஒன்று.

"அப்பா! இது என்ன கைப்பிடிக்காததான்!
என் காலேஜில் படிக்க மட்டமாக பாலுதையின்
படிக்கக் கூடாது! அப்போதிருந்த குடும்ப நிலை
மையில் என்னைப் படிக்க வைக்க முடியவில்லை
கைப்பிடித்த பாலுதையின் மீதம் படிப்பது அறிக்கை
மாதிரியே திரையின் கைத்! கிடைக் கைக்குப்
போனதும் என் கைப்பிடித்தாக கித்திரியை
கூறுகை, பாலுதையின் கைப்பிடித்தாக கைப்பிடித்த
கிடை கைப்பிடித்தாக கைப்பிடித்தோ. என் தன்
கைப்பிடிப் படித்த 'அட்டி'யுடன் கைப்பிடித்த
கைப்பிடித்தாக கைப்பிடித்தோ. செறி பறவை
ஆட்டோமேட்டிக் கைத்தான் மீண்டும் அந்த மீட்டி
கை கைக்கு கைப்பிடித்த கைக்க மட்டமாக"
என்று கைத்த கைக்க கைப்பிடித்தாக, பாலு
காலேஜில் கைப்பிடித்த கைப்பிடித்த திரைகையை 'உன்
கைப் இத்தனை கைப்பிடித்தாக கைப்பிடித்த
கைப்பிடித்தாக கைப்பிடித்தோ" என்று
கைப்பிடித்த கைப் பிடிவாதத்தை திரைக் கூறினான்.

கருத்தினுடன் அப்பா மீட்டி கிடைக்காததான்
அவரைத் தருகிக் கொண்டு, "அப்பா திரை!
உன்னைப் போன்ற ஒரு உற் புத்திரனையும், செல்வ
மையின் போன்ற ஒரு மனிதனையும் அடைந்
தருக்கும் என்னை விடப் படிக்கின்றான் ஸார்!"
என்று கைத் தருகிக்கக் கூறினான்.

தொண்டர்.—என் அங்குலே, உலகத்து
என் அங்குலு! படுவா ஐந்த ஓத்த
வாழ்வாய் வந்தோடு கோலத்து என்
இருக்கிறேன், அணிந்திருக்கேன்!

புலவர்:— நான் ஒரு ஸர் ஜென்ஸ் டிங் எந்திரன்ஸ் ஜென்ஸ் நான் என்ன ஜென்ஸ் ஜென்ஸ் ஜென்ஸ் ஜென்ஸ். என்னுடைய குழந்தை இப்போது?

கனகம்:—ஓ! பேராயர் ஒருவர் இருக்கிறார். உம் வாய்க்காரம் எந்ததான் பார்த்தீர்கள். அந்த இயிடேஷன் உம் கையாடலில் இருக்கிறார்.

[illegible]

இதே கிராமம் நான் அடைந்த விட்டபேர
வாழ்க்கையில் விட்டபேர படிப்பை ஒரு அம்
சத்தே அடைந்ததாயினாலும், இப்படி போதி
வதானால் உடல், மூலம் வாழ்க்கை எல்லாவுமே
ஒரு வேரில் சிதையாகின்றன. ஒத்ததில்
விதமாயாக வேலை செய்து, எத்தனை
செய்ததே அநேகமே வேலைகள் நான். வேலை
அடங்கும். எனக்கு அங்கும், எந்த கிராமம்
தான் இது அடங்காதது இது உலகம்.
இதே எந்த எந்தது நான் அறிவன. மூலம்
புறமேய்த் தோன்ற.

[illegible]

மேல் அங்குமின் கிட்டு கிணறுத தெரிவித்த
வாழ்வு உயர்ந்ததே தீர்த் தோன்றத் தாய்த
தேவதம் புகழ்வதற்கு மாயம், உயர்வு, மந்திரம்
இவ்வாறு தீர்த்து அருள்த. அது மேல்மேல்
தோன்ற கிட்டுத் தோன்ற.

93 ஸ 93 மாவட்டம் முதல் வந்தபின்
வந்தது. உடனடியாக உதவித் திட்டங்கள் கொடு
தது. இம் மாவட்டம் இம் வந்தபின் பத்தி
தான் பத்தி. அந்தக் காலத்தில்
யில் அந்தக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. இம்
யில் அந்தக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. இம்
திருப்பூர், மாவட்டத்திலும் வந்தபின்,
கொடுக்கப்பட்டது. இம் கொடுக்கப்பட்டது.
யில் வந்தபின் 93 கொடுக்கப்பட்டது. அந்த கொடுக்கப்பட்டது.
யில் வந்தபின் கொடுக்கப்பட்டது. கொடுக்கப்பட்டது.
யில் வந்தபின் கொடுக்கப்பட்டது. கொடுக்கப்பட்டது.
யில் வந்தபின் கொடுக்கப்பட்டது. கொடுக்கப்பட்டது.
யில் வந்தபின் கொடுக்கப்பட்டது. கொடுக்கப்பட்டது.

[illegible][illegible]

யிசேநாதயித் தநல்லர்
E. R. Ramanathan

[illegible]

கோத்தர் ஒரு கிராமமுமேயுடைய மிகுந்த
மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்த ஒரு இரண்டு
பெட்டைகள் வந்தன. அதற்கு ஒரு சிறிய பையன்
உடையது. உன் இரண்டுபெட்டைகள் கோத்தர்
கோத்தன் ஒரு பையன்மேயுடைய பந்தம்
கொடுத்தான். அவர்களை எவ்வளவு காலம் ஒரு
சந்தர்ப்பம் உடையதுமேயுடையது.

கனகம்:—இப்படி குயர்ச்சி புடையதான் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது என்று சொல்வியும் நீ துறகுயர்ச்சிப் புடையவையாக வாங்கிக் கொண்டு விட்டாய்.

மனோ:—உங்களுக்கு யார் வருத்தம் ஏதற்கு? அதையும் எடுத்துக் கொண்டு விடுகிறேன்.

மேன். கொஞ்சம் மதி தவறாது குடிசைக்கு வேற்றியும் வாங்கிப் போட்டுக் கிட்டுப் போகலாம்" என்று உபாசிக்காத எயிர்க்கண்ணை.

உயர்வு வாந்ததெனினுமே, ஆதலால் வேலையினுமே எப்போதும் எயிர்க்கண்ணுக்குக்குக் கிட்டுப்பட்டு வருகிறது. பரோதமீக அழகம் போலும் அவர்க்கு சிறிது லாபம் கைத்தர எப்படி உண்டாம். ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் உயர்வு வாந்தத அங்கு உன் விழிப்புகள் செம்புவிட்டன. ஒரு சில விதத்திற்கு உங்களுடைய உணர்வு ஏதென்ற அவர்க்கு உணர்வு கிட்டாது. "அநெய்யும் வேண்டாம். என் போல் வாங்கலாம்..." என்று சொல்லிவிட்டு விடுகிறது.

"சரி! அநெய் உயர்ச்சி செய்து போகிக் காணாத துறையுள் பணத்தால் சிலைக்கு வாங்கி ஆனால் குடிகளால் மந்திர போகிற நிலைமையிலே அங்கு வந்து போகிவிடுகிறது..." என்று சிலைத்தாரைத் தேடி, அவர்க்கு அந்தப் சிலைமீது பற்றி வைத்ததென்பதோடு "ஆகட்டுங்க!" என்று சொல்லிவிட்டு எயிர்க்கண்ணுடனாக. அவன் மேல்பித்து பரோதமீக தன் தம்பலிக்கு எயிர்க்கண்ணைப் பற்றி வருவார் சிலைமீதுப் போகிக் கொண்டான்.

பிரேதாவுக்கும் போகிக் எயிர்க்கண்ணுக்குக் காதுவாசித்தலும் இப்படித்தான். எழுந்த வன் அவர்களுடைய லாபம் ஏதும் உணர்வு பரிசாக குடிசை ஒரு பரிசுதான் போகும் என்று அவர்க்கு தெரிந்தது. வான் ஒரு ஆயிரமாயும் போகலாயும் பரிசாகக் கொடுத்த என்று சொல்வதற்கு தவிர வேறொன்ற அங்கியுத்தும் வேருதும் சொல்லுவதற்கில்லை. எப்படியோ எயிர்க்கண்ணுக்கும் பிரேதாவுக்கும் அங்கு உகித்ததுப் பசையது இயற்கையாலாயும் விதியாலும் போய் விட்டது. இது உணர்வின் அங்குக்கு எல்லாவற்றிலும் உயர்வுதான் பரோதமீகம். பரோதமீக தம்பலம் சிலைத்தாரைத் தேருக்கும் அவர்க்கு இருவருக்கும்தான் வரலாமே

அது அங்குக்குப் பிரேதா எயிர்க்கண்ணுக்குக் கைவரலாம் செய்து கொடுத்தது நினைந்ததாம். அது இவையுள் பற்றத்தான் தன் போல் பிரேதாவுக்கு ஏற்பட்ட அங்கு இயற்கையானது உன் பசையின் உணர்வாக. அந்தச் சிறிய வயதில் போகிக் எயிர்க்கண்ணுக்குத் தவிர அவன் மனத்தில் உயர்வுதான் வேருதாயும் இருக்கிறது. அங்கு அங்குக்குப் புதுபுதுத் தருவி உணர்வு எழும் வேருதாயும் உண்டாகது எப்படி சிலைத்தாரைத் தேருகில் அப்பிரேதம்.

எப்படியோ சில மாதங்கள் ஓடிவிட்டன. என் இவர்க்கிடம் தண்டபுத்தாக்கு எயிர்க்கண்ணு அங்குக்கு சிலைத்தாரைத் தேர் கிட்டியது போலவும், பிரேதா அவர்க்கு வரல்க் கொண்டுபோகும், தேர் அங்கு அப்போதுப் புதுபுதுத், அங்குக்குப் பிரேதாவுக்கும் வரலாம் செய்து அவர்க்கு சிலைத்தாரைத் தேர் கிட்டியது போலவும், அங்குக்கு எயிர்க்கண்ணுக்குக் போகிக் உன் உயிர்க்கண இயற்கையானது இயற்கையானது பரிசாகவும். சிலைத்தாரைத் தேருகில் உயர்வு வேருதென்பது தன் மனத்திலும் அப்பிரேதம் தன் கோவிலைத்தாரை, எயிர்க்கண்ணு மீது உணர்வுபாசலாம். அவன் தன் உணர்வுபாசலாம் உணர்வு உகித்தேயும் வந்து விடுகிறது வரல்க் உன் மேல் மனத்திலும் கோவிலும் கிட்டியது போலவே இவன். மேல் அநெய்க்கணம் தவறலாம் வந்திப் போகிறது. இவருக்கு அவன் ஒரு சந்தர்ப்பம் போகிக் காது சந்தர்ப்பத்திலிருந்து வேறு உத்தரவாத்திக் உயர்வு சிலைக்கு வந்து அந்தப் பந்து தங்குதலும் அப்பிரேதம் தன் தேருக்குக் கோவிலை அவர் மனத்தில் சிலைத்தாரை குடிசை செய்தார்.

தண்டபுத்தாக்கு வாந்ததெனிக் கெட்டுச் சிலைத்தாரைத் தேருகில் சிறிது போகிக் கெட்டுக் கெட்டுவிட்டது. ஆனால் எயிர்க்கண்ணுக்குக் போகிக் கைத்தாரைத் தன் உயிர்க்கண்ணுத் தண்டபுத்தாக்கு வாந்ததெனிக் சிறிது அங்கு கிட்டியது. எப்போதும் போல் அவன் பரோதமீகவோடு வந்து போகிக் கொண்டுபோகது வன் தருகில்க்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு வருடம் போதாததுப் பரிசுதான் உயர்வானம் செய்து அவர்க்குமே எப்படி அவருடைய உணர்வாம்.

தங்குதலும் தங்குதலும் மனதில் அந்திது கோவிலை பரோதமீக அவருடைய சிலைபாசலாம் குடிசை எப்படி இருக்கிறது எப்போதுப் போது உணர்வாம் இருக்கிப் பரிசாக சிலைத்தாரை. இவர்க்கு அவர்க்கு தங்கள் குடிசைத்தாரை எயிர்க்கண வரல்க் பற்றி சிலைக்குப் பெருகுதல்க் கைவரல்க் சிறிது சிலைத்தாரைமேல் கோவில்க்கு, ஒரு கோவில்க் மன அங்கு சிலைக்கு குடிசையுள் அது உன் சிலைபாசலாம் எப்போதுதான் வந்து கோவில்க் கோவிலுத்தாரை.

எட்டாம் ஓடி கோவிலுக்குதான். வருடம் ஒன்று ஓடினது. சிலைத்தாரைத் தேர் கைவரலாம் விருத்தாண்டு பற்றிப் போகலாம் சிலை. ஒரு வரல்க் இவ் விருத்தாண்டு மனத்தில்க் ஒரு ஆயிரமாய் சிலைக்கு உகித்தது. அன்று சிலைக்கு என் இவர்க்கிடம் தண்டபுத்தாக்கு எயிர்க்கண்ணுக்கு இரு கோவில்க் வரல்க் கோவில்க் சிறிது வருடமும் உகித்தது. இவ் வரல்க் பசையுத்தாரைத் சிறிது வருடம் போகிக் காதுக்கு அன்று உகித்த சிலை சிலை இயற்கையானது அந்தப் போதும்பு அன்று அவன் தம்பல்க் கிடுகிறது. (அந்த இவர்க்கு குடிசை)

ஆதார
சக்தி

A large, detailed illustration of a tiger in a pouncing pose, its mouth open showing sharp teeth. In the bottom right corner, there is a small inset illustration of a man in a boxing stance, hitting a ball with his fist.[illegible]

உ.சி.அ.சி.த. த.அ.சி.ப.அ.சி.த. அ.சி.ப.அ.சி.த. த.அ.சி.ப.அ.சி.த.

இடுப்பொடியும் வேலைபாடு தவிர்க்கின்றது
தூதனம் — சுகந்தனம் — திறமை

உங்களுக்கு சம்பந்தமான உலக கந்தனங்கள் அது
 வகைகளுக்கும் போதுமான அளவுக்குள்ளும் உலக
 போதுமான. அனாதைகள், தனங்கள், அனாதை
 அனாதை தந்தையர் போன்றவை உலகம் ஒரு
 குடும்பமாகிய கந்தனங்களைப் படுக்கின்றன.

இதனால் உலக வேலைகளுக்கும் போதுமான
 உலக போது. புதிய வேலைகளும், போது
 தான் அனாதை. குறைந்த
 உலகம் பிறகு மீது
 உலகம் தான்
 தான் உலகம்.

1 பவுண்டு, 5
 பவுண்டுகள் கொண்ட அட்டைப் பெட்டிகளிலும், 58
 பவுண்டுகள் கொண்ட கோண்டிப் பெட்டிகளிலும் கிடைக்கும்.

கோக்ரோஜ் கோண்டி, லிட்.

மதுரை: 104, கோண்டி. கொச்சை: 8.30, கல்வத்தி.

கீழ்க்கண்ட புரட்சிக்குரியவை எதுகளை
15 நாட்களுக்கு மட்டும்

புது வர்த்தகத்தில் பங்கேற்கும் நபர்களை
மாத்திரமே வரவேற்கிறோம்.

சென்னைக்குள் வந்தால்
உத்தரவுகள் கொடுக்கப்படும்.

	விலை ரூ.	பத்திர ரூ.
சென்னை புரட்சிக்குரியவை	24/-	11/-
" உயர் வகை	28/-	12/-
இங்கிலாந்து வர்த்தக காலகணி	40/-	18/-

15 ஜூன் சென்னை காசு	84/-	45/-
15 ஜூன் 20 அங்குல காசு	100/-	48/-

15 ஜூன் சென்னை காசு	88/-	49/-
15 ஜூன் 20 அங்குல காசு	110/-	52/-

5 ஜூன் சென்னை காசு	45/-	22/-
5 ஜூன் சென்னை காசு	52/-	25/-

இங்கு வர்த்தகத்தில் பங்கேற்கும் நபர்களை
மாத்திரமே வரவேற்கிறோம்.

PIONEER WATCH CO

POST BOX NO 11428 CALCUTTA

தாய்மாரைக் கிடுகியும் வர்த்தகம்
ஆரம்பிக்கக் கொட்டிக், கொடு
வதை வட்டவாங்குடன் கூடியது
மலிவான விலை தயாரிப்பு.

கிடுகியும் வர்த்தகம் தயாரிப்பு.
கிடுகியும், கொட்டிக், கொடுவதை
வட்டவாங்குடன் கூடியது மலிவான
விலை தயாரிப்பு. இங்கு வர்த்தகத்தில்
பங்கேற்கும் நபர்களை மாத்திரமே
வரவேற்கிறோம்.

வர்த்தகத்தில்

வாழ்க்கை & கம்பெனி, லிட்.
161, சென்னை 11 மாதிரி - 1
பேசு : 4552 தந்தி : BAHAPAR

உங்கள் காலில் உன்ன

Zam-Buk

தொந்தரவுகளை
ஜாம்-பக்

எவ்வடி வீதாவே குணப்படுத்துகிறது
என்று பாதங்கள்!

உங்கள் கால்களில் ஜாம்-பக்கைப் போட்டுத் தேய்த்து விடுங்கள். காலி, அபர்சி, கோப் பல்பால் விதரையில் ஓடிப்போகும், தலிதம் தந்து குணப்படுத்தும் சிறந்த ஞானசுத்த கைவகங்கள் ஜாம்-பக்கில் இருக்கின்றன. ஜாம்-பக் எரிச்சலையும், திக்கத்தையும் போக்கடிக்கிறது. ஜாம்-பக் கோப்புகளாகக் குணப்படுத்திறது. ஜாம்-பக் எல் ஆஸிதைய அகற்றுகிறது. ஜாம்-பக் உங்கள் கால்களிலாவே குணப்படுத்துகிறது. மத்தும் கைவகம், இர எலும் கோப்புகள், கெட்டுப் புண்கள், காய்க்கள், புண்கள், தளவ்கள், கெருப்புக் கால்கள், மண்ணைச் சேறி, பூச்சிக்கடி, குயர் குதலியைத்திறகு ஜாம்-பக் உபயோகிக்கலாம்.

ஜாம் - பக்
செய்யுதரையில்
உள்ள புண்களை
மரபுமரபு மரபு
பக் செய்கிறது.

ஜாம்-பக் உகந்தநிலை சிறந்த எலும் ஆஸிதையென்கட்டி
யிருக்க கோழியை கைப்பற்றி எல்லா உத்தரவாசம்
என்குடுகன்: பெருக்கன். தாது & கோ., பி.டி. மதராஸ்

ரூ 3

கோமத்தி அரு 10: அருகு அரு 11: தாது & கோ. டி.டி. மதராஸ்.
தென் இந்திய சமையலகாலி, கோமத்தி

அழகிற்கான அரிய சாதனம் 'ஓடின்'

"OATINE CREAM is indispensable for my toilet. I have been using it for a long time, and find it delightful, and extremely necessary to preserve a perfect skin."

Sadma Bose

Oatine

Snow

Oatine

Cream

Make sure seal is unbroken

51

ஒரு அழகிய சிறுமி

புரணாகவல்லவழியிலிடக்
கடும் டாங்கோ பரிமா
வாஸ்து உத்தம் வதவழும்
அழகியும் வதவழும் உப
பொருள்பதாம் செழிப்பான
அழகிய உத்தம் அவன் வதவழும்
பெற முடியும்

டாங்கோ பரிமா
வாஸ்து உத்தம் வதவழும்
பெற முடியும்

தேவகாவேயன்னை அழகியும்

த டாங்கோ வதவழும் பெற முடியும்

பல வருஷங்கள் அவதி வழங்கு; மிகு

முகப் பருக்கள் எவ்வளவு

கருவுலின் உப்பு செல்கையால்

அதெவ்வளவு எழுத விவாதிக்க, உட்புறச் செல்கையிலும் பூண மாகக் குணப்படுத்த முடியும். ஸ்திரி பிப்பிளாத இயல்பு மனமால் கண்டு விடப்பெற்ற ரன் 23 உட்புறக் கஷ்டப்பட்டு கண் வித்த உயி யறிதலுடன், இரத்தம் உட்புறத்தா ளழுதி யுள்ளார்.

"எனது குண் முகத்தில் ஒரு சிறு வெண்புள்ளிகளால் (பருக்களால்) 23 வருஷங்கள் காலமுந்தோன். அது உ டு கையத்தோல் போன்று கொண்டும், பருக்கள் முகமேயுள்ள விவாதித்தோ தவிர யாதொரு குணமும் உண்டா பட வில்லை. விதவிதமான பூக்க மருத்து களும் பயனவிக் கெளக்க. என்னோரும் "உன் முகத்தில் இந்தத் தன் பருக்கள் என்ன?" என்று அடிக்கடி கேட் பதால் அவர்களது மத்தியில் நின்று போயே வயமாவிருந்தது. கருவுலின் பற்றி நினைவர் படித்திருந்ததற்கு அதுமேல் உபயோகித்துப் பார்க்கத் தீர்மானித்தோன். தற்சமயம் மூன்று மாத உபயோகத்திற்குப் பின் தோலு மாகவே எனது முகத்தில் யாதொரு புள்ளிகளும் தென்படவில்லை என்று

உத்தரவுத்தொகு தீர்வித்துக் கொள்ளுகிறேன். உட்புறச் செல்கைய வேண்டுமென்று எனக்கு இதுவரை வாயும் தெரிக் கவில்லை. இதற்கு மேல் என்னும் மத்தியம் தெரிக் க வியாவில்லை."

உடனில் உட்புறத்து மத்தியமான அவயவங்களால் வெளித்தள்ள முடி யாத விஷப் பொருள்களான இரத் தத்தின் அகத்தப் பொருள்களே என எழுமக் கோளாறுகளுக்கும் காரணம். உட்புற உத்தத்தின் தீரத் தாராக உயிப்பெற்ற "கருவுலே" இப்பொழுதின் ஒரு மெத்த காரணம். உயிலுள்ள உயிர், மத்தியக் கலென், குட்க்கள் இவை சரிவர வேலை செய்து கத்தத்திலுள்ள அகத் தத்தின் சரிவர வெளியே தள்ளப் படுவதற்கு "கருவுலி" யுள்ள ஆறு வித வேக தரத்தின் பொத்தம் உதவுகின்றன.

பவிலா மருத்து உயி உயி லும் கிடத்தும்.

கர்ப்பைக் கொல்லுங்கள்

உயிர் உயிர் உயிர் உயிர்
மரக்கி, கிரிபிதையின் பரப்பிதது

கர்ப்பை ஒரு தடவை 16 முறைகள் துறக்க
தது. முறை கிரிபிதையின் பரப்பிதது
பெற உயிர் ஒரு கர்ப்பைதது. அந்தகர்ப்பை
அந்த கர்ப்பை ஒரு தடவை உயிர் துறக்கிதது.

கர்ப்பை பரப்பிதது துறக்கிதது கிரிபிதையின்
கர்ப்பைதது உயிர் உயிர் துறக்கிதது. கர்ப்பை
புறக்கிதது உயிர் உயிர் உயிர் உயிர் உயிர்
கிரிபிதையின் கர்ப்பைதது அந்தகர்ப்பைதது. கர்ப்பை
உயிர், கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது
கிரிபிதையின் கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது
கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது

கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது
கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது
கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது
கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது கர்ப்பைதது

கர்ப்பை உயிர் உயிர் அந்தகர்ப்பைதது
அந்த கர்ப்பைதது.

ப்ளிட்

அதிக கர்ப்பைதது கொல்லிதது
அந்தகர்ப்பைதது கிரிபிதையின் கர்ப்பைதது
கிரிபிதையின் கர்ப்பைதது

எல்லா சூடும வியாதிகளுக்கும்

ஜெர்மெக்ஸ்

சளுவாது ஆறும் சீயிதான கலிம்பு

மதுக்கத உபயோகியும்க
எங்கும் கிடைக்கும்.

10/11

10/11

டயபெப்ஸின்

ஆராய் சரிசா தீர்மானம் டயபெப்ஸின் பெய்கிள் என்னும் திருவணப் பெருமன் அந்நாசெய்யானது. இவ்வகம் இரண்டு உயிற் றாயன முறையிற் செல்ததான் டயபெப்ஸின். ஆரத்தத்குப் பின் ஒரு கம்புன் டயபெப்ஸின் உட்கொண்டான் தீர்ணச் செயல் தயானமே ஆரப்பித்த. பாதி தீர்ண செயல் பித்தத்கு மிக கவிதா தெற. உங்கள் ஆரத்தின் முழுப் போஷ வையும் அடைய இதமே தெற னர்க்கம்.

யூனியன் டிரக், கல்கத்தா
எதற்குமர்: ஆயிர கங்கு ரேல், மதரஸ்
மத்தர் க்கா மத்தர் கியாபெப்ஸின் கிடைக்கும்

UNION DRUG. CALCUTTA

நீங்கள் வந்து உங்கள் பற்களை மக்ளீன்

செய்தீர்களா?

மக்ளீன்ஸ் பெராக்சைட் பற்களை உங்கள் பற்களை மேம்படுத்தவும், எதுவும் ஆகாமலேயேயும், உன் சந்தை இனிமையானது முடிவாக மாற்றிக் கொடுக்கச் செய்கிறது.

மக்ளீன்ஸ் பெராக்சைட் பற்களை மிக ஆரோக்கியமான பெருக்கம் காரியம் என்று சொல். நீங்கள் வும் புனிப்புச் சந்தையும் உணர்த்து பற் கை பழுதடை, காய்க் காய்ச்சல் மிகையான கறைகளையும் அகற்றி விடுகின்றன. நுப்பெனலுமே ஒரு கஷ்டம் மக்ளீன்ஸ் பெராக்சைட் பற்களை வாக்வி பிரதிநிதிகளும் இவ்விதமான உலகம் பற்களை உத்தம் செய்து வருகிறது.

“பெருமையைப் பெறத் துடிக்கப்பட்டேன். குறுகிவிடாது பெருமை தருகிறேன். யா ஒருவருக்காகக் கிரான்ட் மிக்ளீன்ஸ் உபயோகம். சில இன் பர்களைப் பிடிக்கின்றன வெ. ஸ்ரீராமலாகுமும் விடுகின்றன.”

உங்கள் மக்ளீன்ஸ் பற்களை

HTY-3 TAN

கிளப்பர் மிகையானது, ஜெ. எம். மாரிசும், கைகண்டி ஜெ. எம். (இந்தியா) லிமிடெட், மதுரையிலே வெளியிடுகிறது. எதிர்ப். கால்டு செட்., பெயர் 28.

**வெண்மையாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன...**

**பிரகாசமாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன...**

**ஸன் லைட்
சோப்பிஞ்சு
தான்**

SUNLIGHT

தமிழகம் அடித்தூதலாகியதே வெண்மையாகவும் பிரகாசமாகவும்
சலவை செய்யுதல்